

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER

Bruxelles, den 13.03.2000
KOM(2000)135 endelig

**BERETNING FRA KOMMISSIONEN TIL RÅDET
OG EUROPA-PARLAMENTET**

**European Community Investment Partners (ECIP)
(Det Europæiske Fællesskabs investeringspartnere)**

Statusrapport 1998

RESUMÉ

ECIP - European Community Investment Partners - er EU's første instrument for økonomisk samarbejde. Det blev indført i 1988 på Kommissionens initiativ med støtte fra Europa-Parlamentet; instrumentet er i gensidig interesse og til gavn for udviklingslandene i Asien, Latinamerika og Middelhavsområdet og for den europæiske industri, som ønsker at investere i disse lande. Senere blev ECIP udvidet med Sydafrika og dannede også grundlag for JOP-ordningen for Phare- og Tacis-landene.

Sigtet med ECIP er at anspore til joint ventures for europæiske partnere og lokale partnere i udviklingslandene. Joint ventures er

- stærkt efterspurgt blandt udviklingslandene, fordi de tilfører dem kapital, teknologi, knowhow og integration i internationale produktions- og handelsnet
- stærkt risikobetonede, fordi de kombinerer to typer problemer: problemerne med oprettelse af en ny virksomhed og problemerne med etablering i en kulturel, økonomisk og politisk kontekst, der er mindre sikker og mindre forudsigelig end i Europa.

Det er dette dobbelte karakteristikum, der er den egentlige begrundelse for EU's finansielle aktivitet i tæt samarbejde med især EU-medlemsstaternes udviklingsbanker, der har de samme opgaver (EDFI).

ECIP-ordningen har følgende vigtige egenskaber:

- den imødekommer udelukkende initiativer, der tages af virksomheder (efterspørgselsorienteret)
- den er tilgængelig for disse virksomheder - lokale eller europæiske - via et net, der består af mere end hundrede finansieringsinstitutter - lokale eller europæiske - hvoraf henved tyve er særdeles aktive. Ordningen er stærkt decentraliseret på to niveauer. Kommissionen yder forskud til ECIP-finansieringsinstitutterne, der derefter - og efter at Kommissionen har givet sit samtykke - fordeler disse midler i form af tilskud, finansielle indskud (risikofri kapital) eller rentefri lån, der enten kan tilbagebetales, hvis forehavendet bliver en succes, eller konverteres til tilskud (se nedenfor) til de endelige støttemodtagere
- ECIP dækker alle faser af oprettelsen af et joint venture:
 - * søgen efter partnere
 - * feasibility-undersøgelser vedrørende virksomheden (rentefri lån, der betales tilbage af virksomheden, hvis forehavendet bliver en succes, eller konverteres til tilskud, hvis det ikke bliver det)
 - * kapitalindskud i det pågældende joint venture

* tilskud til SMV og rentefri lån til større virksomheder til finansiering af uddannelse i forbindelse med overførsel af teknologi.

Fra 1988 til udgangen af 1998 modtog Kommissionen 3 711 formelle ansøgninger om ECIP-finansiering, hvoraf 2 534 blev godkendt til ECIP-finansiering til et samlet beløb af 286,3 mio. EUR. I 1998 faldt antallet af ansøgninger om ECIP-finansieringer med 39% til 396, og også deres EUR-værdi faldt med 25% til 53,9 mio. EUR. I 1998 anvendte ECIP 57% (28,4 mio. EUR) af de samlede bevillinger på 52,6 mio. EUR, der stod til rådighed i 1998, efter at have godkendt 264 foranstaltninger til et beløb af 29,8 mio. EUR til finansiering i 1998. 1998 var det første år, hvor ECIP ikke udnyttede samtlige disponible bevillinger.

Ifølge de endelige støttemodtagere og de finansieringsinstitutter, der har modtaget midler, er de positive virkninger af ECIP ganske betragtelige. På grundlag af en detaljeret analyse af otte landeinspektioner "på stedet" og af 1 312 af de individuelle detaljerede slutrapporter, som modtagerne af ECIP-støtten har indsendt, anslår Kommissionens tjenestegrene, at der til hver EUR i ECIP-finansiering knytter sig investeringer i udviklingslande på mere end 16 EUR. Ifølge modtagerne har de ECIP-betalinger på 240 mio. EUR, som allerede er foretaget, givet anledning til private investeringsprojekter på henved 3,5 mia. EUR (= 3 561 mio. EUR) i udviklingslande i Asien, Latinamerika, Middelhavsområdet og Den Sydafrikanske Republik. Desuden beretter de endelige støttemodtagere, at mere end 34 000 firmaer i EU og de forskellige lande har deltaget i disse foranstaltninger som partnere, at der er oprettet henved 1 362 joint ventures, og at disse joint ventures direkte har skabt mere end 42 000 arbejdspladser. Ifølge rapporterne fra de endelige støttemodtagere og finansieringsinstitutterne har ECIP siden 1988 demonstreret, at ordningen er et særdeles effektivt instrument til fremme af oprettelse af joint ventures, investeringer og udvikling i almindelighed. Desuden har den forstærket Kommissionens udviklingspolitik og anseelse både i og uden for EU.

Kommissionen indtager til stadighed en kritisk holdning til disse rapporter og indgik i december 1998 en kontrakt med Deloitte & Touche (efter afholdelse af offentligt internationalt udbud) om den tredje "uafhængige evaluering af ECIP", der er fastsat i artikel 10, stk. 2, i ECIP-forordningen. Formålet med denne undersøgelse er at evaluere resultaterne. Rapporten om den "uafhængige evaluering" vil forelægges i begyndelsen af 2000 og vil derefter blive forelagt Rådet og Europa-Parlamentet.

ECIP, der oprindeligt var et pilotprojekt, er omhandlet i to successive rådsforordninger, som er vedtaget af Rådet og Europa-Parlamentet i fællesskab under samarbejdsproceduren - efter at der var foretaget og offentliggjort flere uafhængige evalueringer af instrumentet:

- forordninger:
 - * forordning (EØF) nr. 319/92 af 3. februar 1992
 - * forordning (EØF) nr. 213/96 af 29. januar 1996
- uafhængige evalueringer (disse er forelagt Rådet og Europa-Parlamentet og kan om fornødent rekvireres):

- * 1990 Touche Ross
- * 1994 SEMA Group
- * 1999/2000 Deloitte & Touche (under udarbejdelse)

– finansielle revisioner:

a) Revisionsretten: 1993

b) uafhængige finansielle revisioner: 1996 Cooper & Lybrand

1997 Price Waterhouse Coopers.

Det var fra starten meningen, at forvaltningen af ECIP skulle være så "erhvervsvenlig" som muligt: hurtige afgørelser, gennemsigtighed, fleksibilitet, hurtig betaling. Denne approach, der var karakteristisk for ECIP, gav ordningen et godt omdømme blandt finansieringsinstitutterne og blev anvendt indtil 1996. Siden da er forvaltningen af ECIP af følgende tre årsager gradvis blevet mere bureaukratisk og tung:

- da ECIP-ordningen navnlig henvender sig til små og mellemstore virksomheder, er den meget "arbejdskraftintensiv", og den kraftige vækst i antallet af projekter stod i skarp kontrast til de knappe personaleressourcer i Kommissionen til forvaltning deraf. Denne personalemangel blev gradvis, men også kun delvis, afhjulpet ved oprettelse af et kontor for faglig bistand (1997) og derefter et kontor for finansiell bistand (1999)
- skærpelsen af Kommissionens finansielle procedurer, efter at Revisionsretten havde fremsat en række bemærkninger, førte på den ene side til forsinkelser af procedurerne (afgørelserne skal træffes af den samlede Kommission efter skriftlig procedure i stedet for bemyndigelse) og på den anden side til adskillelse af de faglige funktioner (GD IB) og de finansielle funktioner (Relex-fællestjenesten) navnlig som følge af SEM 2000 (1996), selv om der ikke stod tilstrækkeligt kvalificeret personale til rådighed, navnlig i den finansielle sektor
- når løbetiden for et lån (facilitet 2), der i henhold til ECIP-forordningen er fastsat til 5 år, udløber, skal finansieringsinstituttet i henhold til sin kontrakt med Kommissionen opkræve midlerne på Kommissionens vegne. Disse opkrævninger udgør således en del af rutinen i forbindelse med ECIP's finansielle aktiviteter. Alligevel kræver disse finansielle afslutninger og opkrævninger et omfattende præcist og omhyggeligt administrativt arbejde, hvortil der ikke har stået tilstrækkeligt personale til rådighed. På trods af dette forhold var der ved udgangen af 1999 foretaget finansiell revision af 1 398 individuelle dossiers.

Disse problemer havde to konsekvenser:

- a) Der blev kumuleret store ubetalte midler, hvis afvikling Kommissionens tjenestegrene besluttede at opprioritere, og som antagelig i vid udstrækning vil være bragt ud af verden ved udgangen af 1999. I mellemtiden er ECIP på

trods af de fortsat eksisterende finansieringsbehov stillet i bero med hensyn til nye aktiviteter i 1999. Kommissionens tjenestegrene har besluttet, at den eneste prioriterede opgave for de finansielle tjenester i 1999 skal være en finansiell afslutning af eksisterende ECIP-kontraktsdossiers og tilbagesøgning af uudnyttede og tilbagebetalte ECIP-midler.

- b) Der er konstateret tegn på voksende utilfredshed blandt finansieringsinstitutter og virksomheder med forsinkelserne på områderne afgørelser, kontrakter og betalinger.

ECIP-forordningen udløb den 31. december 1999. Til dato har Kommissionen undladt at tage stilling til spørgsmålet på lang sigt om

- instrumentets eventuelle videreførelse
- en eventuel grundlæggende ændring af ordningen, herunder en mulig "outsourcing".

Kommissionens tjenestegrene modtog ved udgangen af december 1999 Deloitte & Touches endelige udkast til uafhængig evalueringsrapport om ECIP i henhold til den indgåede kontrakt efter afholdelse af offentligt internationalt udbud. Den endelige udgave af denne rapport vil blive forelagt Kommissionen og derefter oversendt til Europa-Parlamentet og Rådet og offentliggjort sammen med denne beretning.

Efter ECIP-forvaltningstjenesternes opfattelse kan der på nuværende stadi drages følgende konklusion om ECIP:

1. ECIP imødekommer et reelt behov
2. ECIP skal:
 - * gøres mindre udgiftskrævende, for så vidt angår den interne forvaltning
 - * gøres hurtigere, for så vidt angår afgørelses-, betalings- og opkrævningsprocedurer
 - * bringes i bedre overensstemmelse med andre komplementære økonomiske samarbejdsprogrammer (såsom AI-Invest, Asia-Invest, Meda og andre)
 - * om muligt udvides til også at dække mere omfattende foranstaltninger
 - * sandsynligvis "outsources" på en måde, som endnu mangler at blive fastlagt.

I mellemtiden vil den absolut højst prioriterede opgave for Kommissionens tjenestegrene i år 2000 være at nedbringe forsinkelserne med hensyn til kontrakter, betalinger og tilbagesøgning af lån i tilknytning til ECIP's tidligere finansielle virksomhed.

Kommissionen fremlægger hermed sin statusrapport om ECIP vedrørende 1998. Rapporten indeholder fem særskilte dele. Første del er en indledning, som gennemgår instrumentets baggrund og gør rede for instrumentets funktionsmåde og den

overordnede politik, som Kommissionen fører i sin gennemførelse af programmet. I anden del beskrives de vigtigste udviklingsforløb for ECIP i 1998, ligesom ECIP's foranstaltninger i 1998 (og i perioden 1988-1998) analyseres efter sektor, geografisk region, facilitet og finansieringsinstitut. Tredje del indeholder et sæt overslag og analyser vedrørende ECIP's økonomiske virkninger. Fjerde del indeholder en beskrivelse af de vigtigste supplerende foranstaltninger, som Kommissionen traf i 1998 for at udbygge finansforvaltningen af ECIP. Endelig indeholder femte del detaljerede statistiske bilag og anden information.

STATUSRAPPORT VEDRØRENDE ECIP FOR 1998

INDHOLD

FØRSTE DEL: DE UDENLANDSKE DIREKTE INVESTERINGERS OG ECIP'S BETYDNING FOR UDVIKLINGSPROCESSEN

- 1.1 Udviklingsfinansiering og udenlandske direkte investeringer: den private sektors betydning for udviklingsprocessen
- 1.2 ECIP - Den Europæiske Unions reaktion på de private investorers behov
- 1.3 Hvordan ECIP fungerer: procedurer og politik
 - 1.3.1 Procedurer
 - 1.3.2 Politik

ANDEN DEL: AKTIVITETS RAPPORT VEDRØRENDE ECIP I 1998

- 2.1 ECIP-forordning 213/96, der blev udstedt den 29. januar 1996
- 2.2 Modtagne og godkendte finansieringsansøgninger samt kontrakter
- 2.3 Geografisk fordeling
- 2.4 Fordeling efter facilitet
- 2.5 Sektoranalyse
- 2.6 Nettet af ECIP-finansieringsinstitutter og disses aktivitet
- 2.7 Oplysningsvirksomhed og fremme af ECIP
- 2.8 Facilitet 1B for privatisering og privat infrastruktur
- 2.9 Forbindelser med EIB og koordination med andre EF-instrumenter

TREDJE DEL: ECIP-FINANSIERINGERNES ØKONOMISKE VIRKNINGER

- 3.1 ECIP-foranstaltningernes resultater
- 3.2 Oprettelse af joint ventures
- 3.3 Investeringer
- 3.4 Analyse af foranstaltningerne under facilitet 3
- 3.5 Beskæftigelse og uddannelse
- 3.6 Andre udviklingsfaktorer (miljø, teknologioverførsel)

3.7 Vurdering og opfølgning af ECIP-foranstaltninger

3.8 Projektinspektioner i otte ECIP-lande

3.9 Den uafhængige evaluering

FJERDE DEL: FINANSFORVALTNING

4.1 Sund og effektiv finansforvaltning

4.2 Uafhængig finansiel revision

4.3 Forholdsregler mod svig

4.4 Kontorerne for faglig og finansiel bistand

4.5 Budgetmæssige tildelinger

Første del

1. DE UDENLANDSKE DIREKTE INVESTERINGERS OG ECIP'S BETYDNING FOR UDVIKLINGSPROCESSEN

1.1. Udviklingsfinansiering og udenlandske direkte investeringer: den private sektors betydning for udviklingsprocessen

I løbet af 1990'erne skete der en kraftig stigning i de finansielle nettostrømme til udviklingslandene, nemlig fra 101 mia. USD i 1990 til 275 mia. USD i 1998. Hele denne kraftige stigning kan tilskrives private kapitalstrømme. Medens den statslige udviklingsbistand fra industrilandene i perioden 1990-1998 faldt fra ca. 60 mia. USD til ca. 50 mia. USD om året, voksede de private strømme i samme periode til mere end det femdobbelte og nåede i 1998 op på mere end 227 mia. USD. Af disse private strømme på 227 mia. USD i 1998 tegnede de udenlandske direkte investeringer sig for 155 mia. USD, medens kapitalstrømmene tegnede sig for 72 mia. USD. I 1990 var de samlede private kapitalstrømme lavere end den statslige udviklingsbistand, men androg i 1996 næsten det femdobbelte af denne. (Kilde: Verdensbanken, Global Development Finance, 1999).

Langfristede nettostrømme til udviklingslandene, 1990-98

(mia. USD)

	1990	1991	1992	1993	1994	1995	1996	1997	1998 ¹
Langfristede nettostrømme	100,8	123,1	152,3	220,2	223,6	254,9	308,1	338,1	275,0
Officielle strømme	56,9	62,6	54,0	53,3	45,5	53,4	32,2	39,1	47,9
Private strømme	43,9	60,5	98,3	167,0	178,1	201,5	275,9	299,0	227,1
Fra internationale kapitalmarkeder	19,4	26,2	52,2	100,0	89,6	96,1	149,5	135,5	72,1
Private mellemværender	15,7	18,6	38,1	49,0	54,4	60,0	100,3	105,3	58,0
Forretningsbanker	3,2	4,8	16,3	3,3	13,9	32,4	43,7	60,1	25,1
Obligationer	1,2	10,8	11,1	37,0	36,7	26,6	53,5	42,6	30,2
Andet	11,4	3,0	10,7	8,6	3,7	1,0	3,0	2,6	2,7
Aktier	3,7	7,6	14,1	51,0	35,2	36,1	49,2	30,2	14,1
Udenlandske direkte investeringer	24,5	34,4	46,1	67,0	88,5	105,4	126,4	163,4	155,0

NB: Langfristede nettostrømme er defineret som nettogældstransaktioner med en startløbetid på mere end ét år (der henvises til boks 2.1).

1. Foreløbige tal.

(Kilde: Verdensbankens rapporteringssystem vedrørende debitorer. Verdensbanken, Global Development Finance, 1999).

I samme periode skete der en bemærkelsesværdig udvikling i sammensætningen af de private kapitalstrømme til udviklingslandene. Medens forretningsbankernes långivning tidligere tegnede sig for mere end 65% af alle private strømme, fremstår de udenlandske direkte investeringer nu som den vigtigste bestanddel af de private kapitalstrømme og navnlig som den mest stabile og mindst flygtige del af de private kapitalstrømme. Værdipapirstrømmene - både obligationer og aktier - voksede kraftigt i perioden 1990-1997, hvor de efterhånden androg mere end en tredjedel af de samlede private kapitalstrømme, men de er mere flygtige og faldt i 1998 brat som følge af den asiatiske og den brasilianske krise.

Det har i høj grad virket forstærkende på denne fremgang for og diversificering af de udenlandske direkte investeringer, at de indenlandske grundlæggende økonomiske faktorer i mange udviklingslande er blevet forbedret i takt med, at markedet er gjort mere frit, og der er ført en mere liberal økonomisk politik. De dermed forbundne

voksende kapitalkrav til privatisering, private investeringer og privat infrastrukturfinansiering kan ikke dækkes ved hjælp af statslig udviklingsfinansiering, og de private finansielle markeder har forsøgt at dække denne efterspørgsel. De private finansielle strømme er langt den vigtigste faktor bag udviklingen hen imod øget globalisering af samhandel og produktion

De private kapitalstrømme og den del af dem, der udgør udenlandske direkte investeringer, er stærkt koncentreret på ganske få store udviklingslande. I begyndelsen af 1990'erne (1990-1995) lagde et dusin lande (Kina, Mexico, Brasilien, Korea, Malaysia, Argentina, Thailand, Indonesien, Rusland, Indien, Tyrkiet og Ungarn) beslag på mere end 75% af de private nettostrømme, og de fleste (140) af de 166 udviklingslande modtog tilsammen mindre end 5% af de private nettokapitalstrømme til udviklingslandene.

Målet for de private kapitalstrømme til udviklingslandene har også forskudt sig fra regeringer til den private sektor. Langt den største del af kapitalstrømmene til udviklingslandene formidles ad markedskanaler til private investeringer, der udgør en stadig mere dominerende del af nettoinvesteringerne i udviklingslandene, fordi statens og den statslige udviklingsbistands betydning både falder relativt og absolut opgjort i faste priser. På denne baggrund spiller ECIP en særlig vigtig rolle, når det drejer sig om at forbedre den udviklingsmæssige kvalitet af disse private udenlandske direkte investeringer.

1.2. ECIP - Den Europæiske Unions reaktion på de private investorers behov

ECIP yder medfinansiering for at bistå med private investeringsaktiviteter, som er til gensidig fordel, og i forbindelse med hvilke operatører fra EU og lokale operatører navnlig samarbejder om oprettelse af joint ventures i udviklingslande. ECIP optræder som katalysator for bestræbelserne for at forbedre kvaliteten og omfanget af udenlandske direkte investeringer i udviklingslandene i Asien, Latinamerika, Middelhavsområdet og Sydafrika (ALAMEDSA-landene).

ECIP er udpeget til at yde støtte til EU/ALAMEDSA-joint ventures på alle udviklingsstadier via fem finansieringsfaciliteter, der hver er rettet mod et specifikt stadium i et joint ventures oprettelse og første leveår (der henvises til næste afsnit).

ECIP har to særskilte kendetegn, som er særlig hensigtsmæssige for private investorer. Det er et decentralt instrument, der tilbydes som et finansielt produkt via et net af finansieringsinstitutter. Og det er et instrument, som følger efterspørgslen på markedet, da der ikke "a priori" er fastsat nogen særlig prioritering af sektorer eller regioner. Midlerne fordeles på grundlag af ansøgernes egenskaber og den positive udviklingseffekt af de investeringer, som de foreslår. Der er hverken fastsat fordelingsnøgler for faciliteter eller lande.

Kommissionen indledte gennemførelsen af ECIP i 1988. Den oprindelige ECIP-ordning strakte sig over en prøveperiode på tre år (1988-1991). På dette tidspunkt blev instrumentets geografiske dækningsområde begrænset til 28 lande i Asien, Latinamerika og Middelhavsområdet, og der blev afsat 30 mio. EUR for den nævnte treårige periode. ECIP's succes i denne prøveperiode førte til, at Ministerrådet i februar 1992 ved forordning (EØF) nr. 319/92 gav ordningen et formelt retsgrundlag og et budget. Denne forordning gjaldt for en yderligere treårig prøveperiode (1992-

1994). Budgetmyndigheden stillede forhøjede budgetmidler til rådighed (31,4 mio. EUR i 1992 og 39 mio. EUR i hvert af årene 1993 og 1994). Denne forordning udløb i december 1994. Fra december 1994 til januar 1996 fungerede ECIP videre på grundlag af en forlængelse af forordningen fra 1992. Rådet udstedte endelig den 29. januar 1996 den anden ECIP-forordning. Denne nye ECIP-forordning er gyldig i fem år og omfatter et vejledende finansielt referencebeløb på 250 mio. EUR for alle fem år (1995-1999). I øjeblikket modtager 57 ALAMEDSA-lande støtte via ordningen, nemlig de lande i Asien, Latinamerika og Middelhavsområdet, der i øjeblikket nyder godt af Fællesskabets udviklingssamarbejdsforanstaltninger (der er en liste i bilaget). Sydafrika blev medtaget under ECIP i 1994.

1.3. Hvordan ECIP fungerer: procedurer og politik

1.3.1. Procedurer

ECIP's støtte ydes af fem finansieringsfaciliteter, som hver for sig tager sigte på et bestemt trin i et joint ventures oprettelse og første leveår. Betingelserne for finansieringen varierer fra facilitet til facilitet, således som det er vist i tabellen nedenfor vedrørende de ECIP-faciliteter, der stod til rådighed i 1998. Den samlede finansiering af et givet projekt under facilitet 2, 3 og 4 er begrænset til 1 mio. EUR.

Tabel over ECIP's finansieringsfaciliteter

(se næste side)

E C I P

EUROPEAN COMMUNITY INVESTMENT PARTNERS

	Facilitet 1	Facilitet 2	Facilitet 3	Facilitet 4	Facilitet 1B
Type foranstaltning	Identifikation af potentielle joint venture-projekter og -partnere	Feasibility-undersøgelser eller pilotprojekter	Joint venture-kapitalkrav	Uddannelse, faglig eller administrativ bistand	Forberedelse af en privatisering, en "Build Operate Transfer"- (BOT) eller en "Build Operate Own"- (BOO) ordning for privat infrastruktur, offentlige værker eller miljøtjenester
Modtagere	Handelskamre, erhvervssammenslutninger og ECIP-finansieringsinstitutter, som repræsenterer en gruppe virksomheder Individuelle virksomheder kan ikke nyde godt af denne facilitet	Virksomheder, som ønsker at iværksætte et joint venture, en privatisering eller et privat infrastrukturprojekt	Joint ventures i ALAMEDSA-landene med deltagelse af lokale virksomheder og EU-partnere eller lokale virksomheder, der opererer i henhold til en aftale om licens og faglig bistand med en virksomhed i EU		ALAMEDSA-regeringer og offentlige agenturer
Type ECIP-finansiering	<u>Gavebistand</u> på op til 50% af de støtteberettigede omkostninger	<u>Rentefri forskud</u> på op til 50% af de støtteberettigede omkostninger	<u>Egen- eller lånekapital</u> på op til 20% af det pågældende joint ventures samlede kapital	<u>Rentefri lån</u> til store virksomheder eller <u>gavebistand</u> til små og mellemstore virksomheder på op til 50% af de støtteberettigede omkostninger	<u>Gavebistand</u> på op til 100% af de støtteberettigede omkostninger
			Finansieringsinstituttet skal deltage i projektets finansiering		
Maksimalt disponibelt beløb	100 000 EUR	250 000 EUR (inden for dette beløb kan 50% af rejseudgifterne før feasibility-undersøgelsen finansieres med op til 10 000 EUR)	1 000 000 EUR	250 000 EUR	200 000 EUR
		Den maksimale samlede støtte pr. projekt andrager 1 000 000 EUR			
Adgang	Støttemodtageren kan enten ansøge direkte hos EF eller via et ECIP-finansieringsinstitut	Ansøgningerne skal indgives via et ECIP-finansieringsinstitut			Støttemodtageren kan enten ansøge direkte hos EF eller via et ECIP-finansieringsinstitut
Hvordan der ansøges	1. Det er nødvendigt at bruge ECIP's ansøgningsformular. 2. Ansøgningsformularen og den seneste liste over finansieringsinstitutter kan rekvireres hos EF (Bruxelles fax: 32-2-299.02.04) eller et ECIP-finansieringsinstitut. 3. Den udfyldte ansøgningsformular skal indsendes <u>med alle krævede bilag og redegørelser</u> . 4. For facilitet 1 og 1B ansøges direkte hos Kommissionen eller via et ECIP-finansieringsinstitut. 5. For facilitet 2, 3 og 4 skal alle ansøgninger <u>obligatorisk</u> kanaliseres via et ECIP-finansieringsinstitut. Europa-Kommissionen vil ikke behandle ansøgninger under facilitet 2, 3 eller 4, som ikke kanaliseres via et ECIP-finansieringsinstitut.				

1 EUR = ca. 1.28 USD, april 1996.

Faciliteterne forvaltes decentralt via et net af finansieringsinstitutter og investeringsfremmeorganer. Ansøgninger om finansiering via facilitet 2, 3 og 4 skal indgives via en af ECIP-nettets finansieringsinstitutter (den seneste liste findes i bilagene). Finansieringsinstitutterne er forretnings- eller udviklingsbanker. Eksempelvis indgår alle EU-medlemsstaternes udviklingsbanker i ECIP-nettet og spiller en central rolle ved driften af ordningen, men enhver bank kan blive medlem af nettet, forudsat at ECIP-udvalget i Bruxelles afgiver en positiv udtalelse derom. Nettet af finansieringsinstitutter repræsenterer et af særtrækkene ved ECIP-ordningen, nemlig dens decentrale funktionsmåde, der fremhæver subsidiariteten. Finansieringsinstitutterne driver ordningen efter deres normale procedurer og er underlagt den overordnede kontrol, som er fastsat i en rammeaftale mellem det enkelte finansieringsinstitut og Kommissionen. Systemet sætter Kommissionen i stand til at sikre konsistens i instrumentets virke, samtidig med at den nyder godt af finansieringsinstitutternes finansielle ekspertise og lokalviden. Desuden sikrer den lokale tilstedeværelse af finansieringsinstitutter i de støtteberettigede (ALAMEDSA-) lande, at de lokale erhvervsvirksomheder, som søger at tiltrække udenlandske investeringer, kan få adgang til ECIP via et institut, der ligger tæt på forretningsstedet.

Ansøgninger om finansiering via facilitet 1 kan enten indgives direkte til Kommissionen af den støtteberettigede ansøgerorganisation eller indgives via et finansieringsinstitut på samme måde som under facilitet 2, 3 og 4.

Ansøgninger vedrørende undersøgelser med tilknytning til den nye facilitet 1B for "forberedelse af privatisering af privat infrastruktur" skal indgives af regeringen for eller en myndighed i det støtteberettigede land (ALAMEDSA) og skal stiles til Kommissionen.

Kommissionen træffer den endelige afgørelse om finansieringen af hver enkelt foranstaltning. Alle forslag, der forelægges Kommissionen, drøftes på ECIP-styringsudvalgets månedlige møde i Bruxelles. ECIP-styringsudvalget er en intern arbejdsgruppe i Kommissionen, hvis medlemmer er beskæftiget i de relevante tjenestegrene i Kommissionen. Styringsudvalget afgiver således hver måned en udtalelse, på grundlag af hvilken Kommissionen træffer sin afgørelse om hver enkelt finansieringsansøgning og underretter støttemodtagerne derom.

Den fremgangsmåde, der følges, når finansieringen er godkendt, afhænger af, hvilken type der er tale om:

(i) Når en ansøgning er indgivet direkte til Kommissionen af et støtteberettiget organ under facilitet 1 som f.eks. et handelskammer eller et investeringsfremmeorgan eller af regeringen for eller en myndighed i en ALAMEDSA-stat under facilitet 1B, indgår Kommissionen direkte med dette/denne en finansieringsaftale, som indebærer, at beløbet udbetales ratevis af Kommissionen.

(ii) Når en ansøgning er indgivet via et finansieringsinstitut (dvs. i alle andre tilfælde), indgås der en finansieringsaftale med finansieringsinstituttet. I denne aftale fastsættes de betingelser, som Kommissionen ønsker opfyldt, før finansieringsinstituttet må udbetale midlerne til den endelige modtager (normalt ratevis). Kommissionen overfører derefter ECIP-bidragets samlede beløb til finansieringsinstituttet. Finansieringsinstituttet indgår derefter en såkaldt "back-to-back"-aftale med den endelige støttemodtager og betaler ECIP-bidraget til denne efter den aftalte tidsplan og på de aftalte betingelser.

For så vidt angår facilitet 3, udbetaler finansieringsinstituttet EF-midlerne til joint venture-støttemodtageren mod aktiecertifikater eller anden dokumentation for erhvervelsen af

kapitalinteresser i det pågældende joint venture. Disse certifikater udfærdiges normalt i finansieringsinstituttets navn, og finansieringsinstituttet ligger inde med dem på EF's vegne (såkaldt "indirekte deltagelse"). I visse tilfælde kan et lovpligtigt samtykke ("statutory consents") forhindre en sådan indirekte deltagelse via finansieringsinstituttet. ECIP-udvalget vedtog i 1992 retningslinjer, som i sådanne tilfælde gør det muligt for EF direkte at erhverve kapitalinteresser i et joint venture (der henvises til behandlingen af dette spørgsmål nedenfor).

Kommissionens tjenestegrene har oprettet ECIP som et kontinuerligt finansielt instrument. Fra 1988 til udgangen af 1998 er der på denne måde modtaget og behandlet 3 711 særskilte ansøgninger om individuel finansiering. ECIP-styringsudvalget mødes hver måned, og Kommissionen godkender projekterne i månedlige "pakker" for at sikre en kontinuerlig og forholdsvis hurtig betjening (om end der blev opbygget forsinkelser i 1997-1998 - der henvises til afsnit 2.2) af finansieringsinstitutterne og dermed de private investorer, der er de endelige støttemodtagere.

1.3.2. Politik

I henhold til ECIP-forordningen står Kommissionen over for to væsentlige betingelser, der skal være opfyldt, før en foranstaltning kan godkendes. For det første skal der være en forventning om, at foranstaltningen har en rimelig chance for at blive finansielt levedygtig. For det andet skal foranstaltningen bidrage til den lokale økonomiske udvikling. Ud over at opfylde disse betingelser skal instrumentet være så fleksibelt og markedsorienteret som muligt. ECIP-forordningen (213/96) lægger en række formelle restriktioner på instrumentet; bl.a. udelukkes store multinationale firmaer fra at kunne nyde godt af ECIP, og der gives en vis præference til små og mellemstore virksomheder; desuden er der fastsat en betingelse om, at foranstaltningen skal vedrøre joint ventures med mindst én europæisk partner og én partner fra det støtteberettigede land. Når ECIP ikke udelukker store virksomheder, skyldes dette, at disses bedre styring og finansielle muligheder er ensbetydende med, at de kan investere i vanskelige situationer med en positiv indvirkning på udviklingen i utilstrækkeligt udviklede regioner. Desuden skal de projekter, der godkendes af Kommissionen, være forenelige med Fællesskabets overordnede politik og med de udviklingskriterier, der er fastsat i forordningen.

Kommissionen har fulgt samme approach som den, der er nævnt i de tidligere beretninger, idet den har fremmet gennemførelsen af ordningen ved at undgå unødvendige begrænsninger. Eksempelvis er der ikke fastlagt højtprioriterede sektorer, der er ikke fastsat nogen geografisk fordelingsnøgle, og der er heller ikke fastsat nogen kvoter, der begrænser antallet af foranstaltninger pr. facilitet. I fuld overensstemmelse med forordningen bedømmes hvert projekt ud fra sine egne meritter.

I 1998 førte Kommissionen følgende specifikke operationelle politik:

- i) Kommissionen har ikke videreført sit tidligere aktive program til fremme af instrumentet, fordi det har været i tvivl om sin egen kapacitet til at forvalte et øget omfang af kontraktlige og finansielle transaktioner. Kommissionens tjenestegrene har derfor begrænset deres oplysningsprogram til fordeling af grundlæggende information til alle finansieringsinstitutter og virksomheder, der anmoder derom, men de har ikke aktivt fremmet efterspørgslen efter ECIP-ydelser.
- ii) Desuden søger Kommissionen i overensstemmelse med Rådets ønsker at sikre en bred og afbalanceret geografisk spredning af de aktive finansieringsinstitutter, der indgår i ECIP-nettet, samtidig med at den bevarer instrumentets overvejende markedsorienterede karakter. Dette bidrager til at sikre, at virksomhedernes adgang

til ECIP ikke hæmmes af mangel på repræsentation - eller utilstrækkelig repræsentation - i en given region. Selv om Kommissionen ikke direkte anmoder visse banker om at tiltræde nettet, har den derfor givet særlig høj prioritet til ansøgninger fra nye finansieringsinstitutter i de lande og regioner (såvel i medlemsstater som i støtteberettigede lande), som til dato kun har været repræsenteret i beskedent omfang. Desuden har Kommissionen konstant holdt øje med de nuværende finansieringsinstitutters kvalitet og resultater for at sikre, at alle finansieringsinstitutter konkret tilbyder deres lokale erhvervsliv del i ECIP. I 1998 fik 54 nye finansieringsinstitutter adgang til nettet, og 24 inaktive finansieringsinstitutter blev anmodet om at forlade nettet.

iii) Kommissionen har forstærket ordningens prioritering af små og mellemstore virksomheder. Alle foranstaltninger under facilitet 1 er efter sagens natur rettet mod små og mellemstore virksomheder. Og mere end 80% af de foranstaltninger under facilitet 2, 3 og 4, der har været godkendt siden 1988, har vedrørt små og mellemstore virksomheder. Dette forhold afspejler bestemmelserne i forordningen, som stipulerer, at ansøgninger fra små og mellemstore virksomheder skal prioriteres særlig højt, uden at større virksomheder dog lades ude af betragtning, navnlig i sager, der vedrører særlige udviklingsfordele såsom teknologioverførsel, som større virksomheder har bedre forudsætninger for at foretage. Store multinationale foretagender er dog udtrykkelig udelukket fra at nyde godt af forordningen.

Desuden har de små og mellemstore virksomheder siden januar 1996 i henhold til den nye rådsforordning (213/96) nydt godt af yderligere to specifikke finansielle fordele i ECIP's regi. For det første er der i artikel 4, stk. 3, åbnet mulighed for en forhøjelse af finansieringen under facilitet 2 af feasibility-undersøgelser og pilotforanstaltninger til mere end 50%, og denne mulighed er begrænset til små og mellemstore virksomheder. Og for det andet er det i artikel 4, stk. 5, bestemt, at der kan tildeles små og mellemstore virksomheder gavebistand under facilitet 4, medens større selskaber kun kan opnå rentefri forskud.

iv) Som i de foregående år har Kommissionen fortsat fokuseret ECIP-aktiviteterne på foranstaltninger under facilitet 1, 2 og 4. Dette betyder ikke, at facilitet 3 blev ladet ude af betragtning i 1998. Tværtimod kan der øjensynlig drages den konklusion af de gode resultater og den store finansielle spredningseffekt af de foranstaltninger, som blev truffet i 1988-1998 under facilitet 3, at opprioriteringen af facilitet 3 bør forstærkes i fremtiden. Længere fremme i denne beretning findes et særligt afsnit om foranstaltningerne under facilitet 3. Kommissionens vigtigste målsætning er at sikre, at ECIP-midlerne anvendes på en sådan måde, at der i videst muligt omfang ansøres til skabelse af joint ventures med maksimal spredningseffekt på områder, hvor der står færrest andre finansieringskilder til rådighed. Det fremgår af de hidtidige resultater, at en fremtidig styrkelse af facilitet 3 vil kunne forstærke ECIP's effektivitet og især dets udviklingsresultater på det praktiske niveau.

v) ECIP's nye gavebistandsfacilitet 1B blev indført efter 1996 med det formål at bistå regeringer og offentlige organer i udviklingsøkonomierne i Asien, Latinamerika, Middelhavsområdet og Sydafrika med at forberede privatiseringsprojekter og private infrastrukturprojekter og forbedre deres lokale udviklingsindsats. Ved at yde gavebistand med hovedvægten lagt på forberedelsestrinnet søger EF at forbedre mulighederne for en vellykket gennemførelse af det pågældende privatiseringsprojekt eller private infrastrukturprojekt, reducere omkostningskrævende overlappinger på forberedelsestrinnet og forøge mulighederne

for, at det europæiske erhvervsliv kan deltage i privatiserings- og infrastrukturprocessen.

I 1997 blev der godkendt gavebistand på 1 mio. EUR til Filippinerne til støtte for privatiseringen af den lokale vandforsyning, og der blev i 1997 også disponeret over 1 mio. EUR med henblik på gennemførelse af et sæt foranstaltninger til "forberedelse af privatisering og privat infrastruktur" i Vietnam, ligesom der i princippet blev godkendt 200 000 EUR til 2 mindre undersøgelser vedrørende en eventuel privatisering i Brasilien. Forhandlingerne om foranstaltningerne i Filippinerne og Vietnam blev videreført i 1998, og foranstaltningerne i Brasilien blev annulleret.

Facilitet 1B gennemføres af en række årsager meget langsomt: i) de store multinationale selskaber, som gennemfører de fleste af disse projekter, er udelukket fra ECIP; ii) beløbet på 200 000 EUR er for lille i forhold til den likviditet, der er nødvendig i forbindelse med de fleste større privatiseringsprojekter; og iii) Kommissionen har været særlig omhyggelig med at sørge for, at den lokale "policy"-ramme og institutionelle ramme gør denne gavebistand på 100% berettiget, og denne "policy"-analyse og -dialog forsinkes og kompliceres gennemførelsen. Kommissionen undersøger disse problemer og søger at finde løsninger. Hvis problemerne ikke kan løses, kan det blive nødvendigt for Kommissionen at overveje at opgive denne facilitet.

Alt i alt er ECIP stadigvæk en omfattende og integreret ordning, der nu også omfatter privatisering og privat infrastruktur. Den dækker alle trin i processen med oprettelse af et joint venture lige fra identificering af projekter via feasibility-undersøgelser til finansiering af egenkapital og efteruddannelse. Dette er et vigtigt og enestående særtræk ved ECIP, som opretholdes og rent faktisk forstærkes i Rådets forordning fra 1996 om instrumentets videreførelse indtil udgangen af 1999. Men Kommissionens tjenestegrene havde i løbet af 1998 store proceduremæssige problemer med opretholdelsen af ECIP-tjenesten (dette er behandlet indgående i næste afsnit).

Anden del

2. AKTIVITETSRAPPORT VEDRØRENDE ECIP I 1998

2.1. ECIP-forordning 213/96, der blev udstedt den 29. januar 1996

Efter at Rådet den 29. januar 1996 havde udstedt ECIP-forordning (EF) nr. 213/96 (EFT L 28 af 6.2.1996, s. 2, se bilaget), var det muligt for Kommissionen at begynde at foretage yderligere forbedringer af ECIP i løbet af 1996 og at konsolidere disse forbedringer i 1997 og 1998. Den nye forordning viderefører den tidligere ECIP-forordnings hovedbestanddele og omfatter desuden:

- a) forbedring af de detaljerede betingelser i forbindelse med de eksisterende finansielle faciliteter
- b) under den nye facilitet 1B gavebistand på 200 000 EUR til forberedelse af privatisering og private infrastrukturprojekter
- c) bestemmelser om omfattende foranstaltninger til udbygning af ECIP's forvaltning (et kontor for faglig bistand), finansiell revision (uafhængig finansiell revision) og udbyggede bestemmelser om bekæmpelse af svig og
- d) bestemmelser om udbygget oplysningsvirksomhed og koordination med andre EU-foranstaltninger på investeringsfremmeområdet såsom JOP, ALINVEST, MEDA, ASIA-INVEST, South Africa Business Council, de systemer, der forvaltes af GD XXIII (BCNET, Kontoret for Virksomhedssamarbejde, EU-rådgivningskontorer osv.) og Den Europæiske Investeringsbanks aktiviteter med risikovillig kapital.

Da den nye ECIP-forordning først blev godkendt i begyndelsen af 1996 (29.1.96), er de nye finansieringsvilkår (og andre ændringer) i forordning 213/96 blevet anvendt på alle nye ECIP-foranstaltninger, der blev godkendt til finansiering i 1996 og derefter i 1997 og 1998.

På Rådets initiativ indeholder ECIP-forordning 213/96 også et finansielt referencebeløb på 250 mio. EUR for femårsperioden 1995-99.

Forordningens gyldighedsperiode på fire år indtil udgangen af 1999 gør det muligt for Kommissionen at gennemføre den fastsatte udbygning af finansforvaltningen, der er beskrevet i senere afsnit i denne beretning (især fjerde del), på forsvarlig vis.

2.2. Modtagne og godkendte finansieringsansøgninger samt kontrakter

I de følgende afsnit gives en strategisk kommentar til de detaljerede statistiske tabeller i bilagene til denne beretning (der henvises til femte del).

Modtagne finansieringsansøgninger

I 1998 søgte Kommissionen ikke aktivt at øge interessen for ECIP - den begrænsede sin oplysningsvirksomhed til besvarelse af forespørgsler fra finansieringsinstitutter og potentielle støttemodtagere.

I 1998 fokuserede Kommissionens tjenestegrene i endnu højere grad end i tidligere år på at forbedre den forvaltningsmæssige opfølgingskapacitet med henblik på at udbygge finansforvaltningen, revisionen, rapporteringen og bekæmpelsen af svig i forbindelse med ECIP-midler. Efter at Kommissionens kapacitet til at forvalte den øgede indsats var blevet konsolideret ved hjælp af faglig bistand, tillod Kommissionen i 1998 kun 54 nye finansieringsinstitutter at få adgang til ECIP-nettet, selv om der var indkommet mere end 200 interessetilkendegivelser fra nye finansieringsinstitutter, og ca. 150 finansieringsinstitutter uden for ECIP-nettet, der havde indgivet anmodning, blev således afvist. 24 inaktive finansieringsinstitutter blev anmodet om at forlade ECIP-nettet. Ved udgangen af 1998 omfattede ECIP-nettet 142 finansieringsinstitutter.

Det var fra starten meningen, at forvaltningen af ECIP skulle være så "erhvervsvenlig" som muligt: hurtige afgørelser, gennemsigtighed, fleksibilitet, hurtig betaling. Denne approach, der var karakteristisk for ECIP, gav ordningen et godt omdømme blandt finansieringsinstitutterne og blev anvendt indtil 1996. Siden da er forvaltningen af ECIP af følgende tre årsager gradvis blevet mere bureaukratisk og tung:

- da ECIP-ordningen navnlig henvender sig til små og mellemstore virksomheder, er den meget "arbejdskraftintensiv", og den kraftige vækst i antallet af projekter stod i skarp kontrast til de knappe personaleressourcer i Kommissionen til forvaltning deraf. Denne personalemangel blev gradvis, men også kun delvis, afhjulpet ved oprettelse af et kontor for faglig bistand (1997) og derefter et kontor for finansiell bistand (1999)
- skærpelsen af Kommissionens finansielle procedurer, efter at Revisionsretten havde fremsat en række bemærkninger, førte på den ene side til forsinkelser af procedurerne (afgørelserne skal træffes af den samlede Kommission efter skriftlig procedure i stedet for bemyndigelse) og på den anden side til adskillelse af de faglige funktioner (GD IB) og de finansielle funktioner (Relex-fællestjenesten) navnlig som følge af SEM 2000 (1996), selv om der ikke stod tilstrækkeligt kvalificeret personale til rådighed, navnlig i den finansielle sektor
- når løbetiden for et lån (facilitet 2), der i henhold til ECIP-forordningen er fastsat til 5 år, udløber, skal finansieringsinstituttet i henhold til sin kontrakt med Kommissionen opkræve midlerne på Kommissionens vegne. Disse opkrævninger udgør således en del af rutinen i forbindelse med ECIP's finansielle aktiviteter. Alligevel kræver disse finansielle afslutninger og opkrævninger et omfattende præcist og omhyggeligt administrativt arbejde, hvortil der ikke har stået tilstrækkeligt personale til rådighed. På trods af dette forhold var der ved udgangen af 1999 foretaget finansiell revision af 1 398 individuelle dossiers.

Disse problemer havde to konsekvenser:

- a) Der blev kumuleret store ubetalte midler, hvis afvikling Kommissionens tjenestegrene besluttede at opprioritere, og som antagelig i vid udstrækning vil være bragt ud af verden ved udgangen af 1999. I mellemtiden er ECIP på trods af de fortsat eksisterende finansieringsbehov stillet i bero med hensyn til nye aktiviteter i 1999. Kommissionens tjenestegrene har besluttet, at den eneste prioriterede opgave for de finansielle tjenester i 1999 skal være en finansiell afslutning af eksisterende ECIP-kontraktsdossiers og tilbagesøgning af uudnyttede og tilbagebetalte ECIP-midler.

- b) Der er konstateret tegn på voksende utilfredshed blandt finansieringsinstitutter og virksomheder med forsinkelserne på områderne afgørelser, kontrakter og betalinger.

Fra 1988 til udgangen af 1998 modtog Kommissionen 3 711 formelle ansøgninger om ECIP-finansiering, hvoraf 2 534 blev godkendt til ECIP-finansiering til et samlet beløb af 286,3 mio. EUR. Sammenholdt med 1997 faldt antallet af ansøgninger om ECIP-finansieringer i 1998 med 39% til 396, og også deres EUR-værdi faldt med 25% til 53,9 mio. EUR. I 1998 anvendte ECIP 57% (28,4 mio. EUR) af de samlede bevillinger på 52,6 mio. EUR, der stod til rådighed i 1998, efter at have godkendt 264 foranstaltninger til et beløb af 29,8 mio. EUR til finansiering i 1998 og disponeret over saldiene i forbindelse med kontrakter om foranstaltninger, der var fremført fra 1997. 1998 var det første år, hvor ECIP ikke udnyttede samtlige disponible bevillinger.

I 1998 faldt antallet af ansøgninger under facilitet 1 med 34%, under facilitet 2 med 45%, under facilitet 3 med 31% og under facilitet 4 med 14% i forhold til året før.

Antal modtagne ECIP-finansieringsansøgninger

År	1997	1998
Facilitet 1	153	101
Facilitet 2	403	223
Facilitet 3	26	18
Facilitet 4	63	54
Facilitet 1B	4	-
I alt	649	396

Godkendte finansieringsansøgninger

I løbet af 1998 blev der godkendt 264 nye ECIP-finansieringsforanstaltninger, hvorved det samlede kumulerede antal individuelle ECIP-foranstaltninger, som blev godkendt til finansiering i perioden 1988-1998, voksede til 2 534. Der er tale om en kraftig nedgang fra 1997 til 1998 på 32% i antallet af ansøgninger og 20% i ECIP-finansieringens absolutte størrelse (mio. EUR).

Godkendte ECIP-foranstaltninger (alle regioner)

Facilitet	ÅRLIGT		KUMULERET	
	Alle regioner		Alle regioner	
	1998	1998	1988-1998	1988-1998
	Antal godkendelser	Godkendt beløb i EUR	Antal godkendelser	Godkendt beløb i EUR
1	56	4 090 812	729	42 264 393
2	162	16 878 216	1502	158 370 392
3	10	4 162 754	157	65 425 899
4	36	4 689 575	142	18 006 420
1B	0	0	4	2 200 000
I ALT	264	29 821 357	2534	286 267 104

Hvad angår facilitet 1, er en kombination af, at de fleste af ansøgningerne ikke nyder godt af "forvaltningsfilteret" og bistanden fra finansieringsinstitutterne, at der ansøges om gavebistand, og at Kommissionen er omhyggelig med at undgå, at ECIP-finansieringen overlapper ALINVEST-, ASIANINVEST- og MEDA-foranstaltningerne, sandsynligvis hovedårsagen til, at denne facilitet har den laveste godkendelsesprocent af alle fire faciliteter, nemlig kun 55%. Godkendelsesprocenten for facilitet 2 faldt fra 74% i 1994 til 68% i 1995 og 63% i 1997, men steg derefter til 73% i 1998. Facilitet 3 udviser endnu i 1998 en lav godkendelsesprocent, nemlig 56%, hvilket afspejler Kommissionens særdeles forsigtige politik for finansieringer under facilitet 3 og den strenge anvendelse af det finansielle additionalitetsprincip og kravet om et modsvarende finansielt bidrag fra finansieringsinstituttet, før en støtte under facilitet 3 godkendes.

Det er bemærkelsesværdigt, at ansøgningerne om støtte under facilitet 4 blev firedoblet fra 1995 til 1997 - sandsynligvis som følge af indførelsen af betingelser for finansiering med gavebistand.

Undertegnede kontrakter

Det er en betingelse for enhver ECIP-"godkendelse" fra Kommissionens side, at finansieringsinstituttet og den endelige modtager accepterer strenge finansielle, økonomiske, tekniske og udviklingsmæssige betingelser og undertegner særlige kontrakter, som forpligter dem til at overholde disse betingelser. Når 20% af de endelige modtagere opgjort på grundlag af beløbsstørrelser (og 11% opgjort på grundlag af antal endelige modtagere) enten ikke accepterer disse betingelser eller efter kontraktens undertegnelse beslutter, at de ikke kan opfylde dem og derfor giver afkald på finansieringen, skyldes dette sandsynligvis, at alle parter udviser den fornødne agtpågivenhed under gennemførelsen. Det må i denne sammenhæng ikke lades ude af betragtning, at de endelige støttemodtagere i alle tilfælde skal finansiere mindst 50% (facilitet 1, 2 og 4) af de med foranstaltningen forbundne omkostninger og mindst 60%, når der er tale om facilitet 3. Hvis der er tale om facilitet 3 eller 4, skal finansieringsinstituttet desuden tilvejebringe midler, som modsvarer ECIP-medfinansieringen.

På baggrund af disse faktorer og de praktiske vanskeligheder, som de endelige ECIP-støttemodtagere har med at gennemføre ECIP-foranstaltninger og investere i udviklingslandene, er der ikke noget at sige til, at denne samlede gennemførelsesprocent for ECIP-kontrakter ikke andrager 100%.

Ved udgangen af 1998 var 87 % af foranstaltningerne omfattet af specifikke undertegnede kontrakter. Og en stor del af de 13%, som var "godkendt, men ikke undertegnet", udgør de mere end 200 kontrakter, for hvis vedkommende undertegningsproceduren var i gang den 31.12.98.

Godkendte ECIP-foranstaltninger og indgåede kontrakter (1988-98)

Facilitet	Godkendte foranstaltninger indtil 31.12.98	Undertegnede kontrakter	Kontrakter i procent af godkendelser
1	729 (100%)	675	93 %
2	1 502 (100%)	1 310	87 %
3	157 (100%)	85	54 %
4	142 (100%)	123	87 %
1B	4 (100%)	0	0
I alt	2 534 (100%)	2 193	87 %

Facilitet 3 adskiller sig markant fra de øvrige faciliteter derved, at kun ca. halvdelen af de godkendte foranstaltninger rent faktisk giver sig udslag i udbetalinger i henhold til kontrakt. Denne 50%-kvote for undertegnelse og udbetaling er fuldt acceptabel, eftersom der er tale om udviklingsforanstaltninger baseret på risikovillig kapital (afsnit 3 indeholder mere detaljerede oplysninger om facilitet 3).

2.3. Geografisk fordeling

Bilagene i femte del indeholder detaljerede oplysninger om ECIP-foranstaltningerne fordelt efter region og land. Nedenfor gives nogle strategiske kommentarer til udviklingen i tallene.

1998 Godkendte ansøgninger fordelt efter region

	Antal godkendte projekter	% af godkendte projekter	Beløb i EUR	% af godkendte beløb
Asien	117	44 %	12 563 707	42 %
Latinamerika	93	35 %	9 552 316	32 %
Middelhavsområdet	41	16 %	5 976 037	20 %
Sydafrika	9	3 %	1 156 662	4 %
Flere regioner	4	2 %	572 635	2 %
I alt	264	100 %	29 821 357	100 %

Ligesom i de tidligere år var Asien i 1998 den region, hvor der blev truffet flest ECIP-foranstaltninger - men var dog ikke så klart førende som tidligere. Asien lagde beslag på 44% af de godkendte projekter og 42% af de godkendte beløb. 1998-resultaterne viser en stigning i Asiens andel sammenholdt med 1997, hvor Asien tegnede sig for 38% af de godkendte projekter og 44% af de beløb, som der var indgået forpligtelser for. Asien tegner sig for mere end 75% af ALAMEDSA-landenes befolkning og mere end 40% af deres samlede BNI.

1988 – 1998 Kumulerede godkendte ansøgninger fordelt efter region

	Antal godkendte Projekter	% af godkendte projekter	Beløb i EUR	% af godkendte beløb
Asien	1 104	44 %	132 287 701	46 %
Latinamerika	819	32 %	86 709 712	30 %
Middelhavsområdet	509	20 %	55 347 894	19 %
Sydafrika	61	2 %	9 920 808	4 %
Flere regioner	41	2 %	2 000 989	1 %
I alt	2 534	100 %	286 267 104	100 %

Latinamerika tegnede sig i 1998 for 35% af antallet af godkendte projekter og 32% af ECIP-finansieringernes værdi i EUR. Kumuleret for 1988-1998 tegnede dette kontinent sig for 32% af det godkendte antal og 30% af ECIP-finansieringernes værdi. Latinamerika har 12% af ALAMEDSA-landenes samlede befolkning og rundt regnet en tredjedel af deres samlede BNI.

Middelhavslandene tegnede sig ved udgangen af 1998 kumuleret (1988-1998) for 20% af antallet af godkendte ECIP-foranstaltninger og 19% af finansieringernes værdi i EUR, selv om denne region kun har 8% af ALAMEDSA-landenes samlede befolkning og mindre end 20% af deres samlede BNI. Desuden suppleres ECIP's virksomhed i dette område med Den Europæiske Investeringsbanks (EIB).

Skønt Sydafrika først blev berettiget til at nyde godt af ECIP midt i 1994, var der allerede pr. 31.12.1998 indgået forpligtelser vedrørende ECIP-bidrag til et beløb af 10 mio. EUR til 61 specifikke foranstaltninger, ligesom der var optaget tre store lokale banker i nettet af ECIP-finansieringsinstitutter.

På trods af tendensen til, at de udenlandske direkte investeringer især fokuserer på få store udviklingslande (der henvises til første del), bidrog ECIP i sig selv til at skabe en bredere geografisk fordeling af de udenlandske direkte investeringer. ECIP-finansieringerne har en meget bred geografisk fordeling med en lavere koncentration på store lande. Fra 1988 til 1998 blev kun 55% af det samlede ECIP-budget tildelt de 7 største ALAMEDSA-økonomier (Argentina, Brasilien, Kina, Indien, Indonesien, Mexico og Tyrkiet), skønt disse 7 lande i samme periode lagde beslag på 75% af de udenlandske direkte investeringer i alle ALAMEDSA-landene under ét. ECIP har således fremmet en bredere geografisk spredning af de udenlandske direkte investeringer til gunst for de mindre og mindre udviklede lande.

2.4. Fordeling efter facilitet

1998
Godkendte ansøgninger fordelt efter facilitet

	Antal godkendte ansøgninger	% af antal godkendte ansøgninger	Godkendte beløb i EUR	% af godkendte beløb i EUR	Gennemsnitlig ECIP-finansiering i EUR
Facilitet 1	56	21	4 090 812	14	73 050
Facilitet 2	162	61	16 878 216	57	104 187
Facilitet 3	10	4	4 162 754	14	416 275
Facilitet 4	36	14	4 689 575	15	130 266
Facilitet 1B	0	0	0	0	0
I alt	264	100	29 821 357	100	112 960

Kommissionens opprioritering af facilitet 1, 2 og 3 og tilsvarende nedprioritering af facilitet 3 (omhandlet i afsnit 1.2) bekræftes i 1998 som i de tidligere år af tallene ovenfor og i bilaget (femte del). Facilitet 1, 2 og 4 tegnede sig i 1998 for 96% af det samlede antal godkendte ansøgninger. Denne procentsats er endnu højere end i 1997, hvor facilitet 1, 2 og 4 tegnede sig for 95% af de godkendte ansøgninger.

I 1998 var gennemsnitsbeløbet i EUR inden for hver godkendt facilitet følgende:

Gennemsnitlig ECIP-finansiering pr. foranstaltning i 1998

	1998
	EUR
Facilitet 1	73 050
Facilitet 2	104 187
Facilitet 3	416 275
Facilitet 4	130 266
Samlet gennemsnit	112 960

Den tendens til højere udnyttelse af facilitet 4, som er nævnt i statusrapporterne for 1996 og 1997, fortsatte i 1998. Godkendelserne under facilitet 4 blev i 1998 forøget yderligere fra under 3% af det samlede godkendte antal i 1995 og 9% i 1997 til 14% i 1998. Denne øgede udnyttelse af facilitet 4 skyldes sandsynligvis de ændrede finansielle vilkår i den nye forordning, der siden 1996 har gjort det muligt for små og mellemstore virksomheder at opnå gavebistand under facilitet 4 til udvikling af menneskelige ressourcer. Opgjort i EUR lagde de forhøjede godkendelser under facilitet 4 beslag på 15% af ECIP-budgettet for 1998 mod kun 3,6% i 1995.

2.5. Sektoranalyse

ECIP-godkendelsernes fordeling på grundlag af den detaljerede erhvervsnomenklatur er vist i bilagene.

Fordelingen efter hovedsektor er følgende:

De godkendte ECIP-ansøgningers sektorfordeling 1988-98

SEKTOR	%
Fremstillingsvirksomhed	63
Landbrug og agrofødevarer	17
Tjenesteydelser	7
Flere sektorer	5
Minedrift og energi	3
Transport og kommunikation	2
Bygge- og anlægsvirksomhed	3
I ALT	100

Fremstillingsvirksomhed har med 63% af de godkendte finansieringsansøgninger fra 1988 til 1998 været den største sektor for ECIP-finansieringer. Maskiner, elektronik og kemikalier er de vigtigste delsektorer inden for fremstillingsvirksomhed. ECIP-finansieringerne i Asien har en endnu større koncentration på fremstillingsvirksomhed, idet den tegner sig for 71% af samtlige ECIP-finansieringer i Asien. Til gengæld havde kun gennemsnitlig 41% af foranstaltningerne i Middelhavslandene i perioden fra 1988 til 1998 tilknytning til fremstillingsvirksomhed.

Landbrugs- og agrofødevarerektoren (inkl. fiskeri) tegnede sig fra 1988 til 1998 for gennemsnitlig 17% af de godkendte ECIP-finansieringsansøgninger. Siden 1996 har det specifikke indhold af projekterne i landbrugssektoren gradvis bevæget sig bort fra landbrugsproduktion og hen imod fødevarerforarbejdning og aktiviteter med tilknytning til agrofødevarer. ECIP er gennem årene som helhed blevet inddraget stadig mindre i projekter inden for landbrugsproduktion.

Serviceerhvervenes (inkl. finansielle tjenesteydelser) andel af ECIP er langsomt faldet fra gennemsnitlig 15% i 1988-1994 til 13% i 1995, 9% i 1997 og kun 7% i 1998.

Aktiviteterne inden for minedrift, energi, transport og bygge- og anlægsvirksomhed havde ved udgangen af 1998 kun lagt beslag på 8% af de godkendte beløb.

2.6. Nettet af ECIP-finansieringsinstitutter og disses aktivitet

Et af de vigtigste særtræk ved ECIP-instrumentet er dets decentrale forvaltning, idet finansieringsinstitutterne i nettet står for en stor del af gennemførelsen. Alle finansieringsinstitutter undertegner en standard-"rammeaftale" med EF, der indeholder bestemmelser om de retlige forbindelser mellem finansieringsinstitutterne og Kommissionen og om de procedurer, der skal følges. Kommissionen har gennem årene draget omsorg for, at finansieringsinstitutterne er kommet til at spille en stadig større rolle ved forvaltningen af ECIP.

Da alle de forslag, der fremsættes vedrørende facilitet 2, 3 og 4, skal formidles af et finansieringsinstitut, er det vigtigt, at nettet af finansieringsinstitutter dækker alle EU-medlemsstaterne og så mange af de støtteberettigede lande som muligt. Der blev således allerede i 1995 optaget banker fra Finland, Sverige og Østrig i nettet, efter at ECIP-udvalget havde afgivet en positiv udtalelse derom, og ECIP har derfor aktive finansieringsinstitutter i alle EU's medlemsstater. Tilsvarende blev tre banker i Sydafrika endeligt optaget i begyndelsen af 1995, og den statslige østrigske udviklingsbank FGG tilsluttede sig nettet i 1996.

Rådets ECIP-forordning (EF) n° 213/96 indeholder i *artikel 3, stk. 1*, følgende bestemmelse: "Finansieringsinstitutterne udvælges af Kommissionen blandt følgende organer efter høring af det i artikel 9 nævnte udvalg: udviklingsbanker, forretningsbanker, investeringsbanker og institutter til fremme af investeringer". Desuden indeholder den i *artikel 9, stk. 3, første led* følgende bestemmelse: "Efter proceduren ... vedtages: - udvælgelsen af finansieringsinstitutter på baggrund af disses erfaring og egnethed til at forhåndsudvælge projekter efter kriterierne i artikel 6".

Den 20. maj 1998 besluttede Kommissionen ved skriftlig procedure at foretage en ændring af ECIP-nettet af finansieringsinstitutter. Desuden blev det i Kommissionens beslutning slået fast, at det ikke er muligt at bevare sådanne finansieringsinstitutter i ECIP-nettet, som i de seneste to år har været inaktive i nettet eller ikke har kunnet påbegynde ECIP-foranstaltninger. ECIP-nettet af finansieringsinstitutter er blevet ændret i overensstemmelse hermed ved optagelse af 54 nye finansieringsinstitutter og opfordring til 24 om at forlade nettet, og finansieringsinstitutterne fordeler sig nu som følger med hensyn til type og region:

ECIP-nettet af finansieringsinstitutter ved udgangen af 1998

	Asi- en	LA	MED	Syd- afrika	Flere regioner (hele verden)	EF	I alt
Udviklingsban- ker	6	8	8	0	2	15	39
Forretningsban- ker	12	15	16	4	0	56	103
I alt	18	23	24	4	2	71	142

LA = Latinamerika
MED = Middelhavsområdet.

Bilag 9 i femte del af dette dokument indeholder en liste over disse institutioner.

I 1998 blev 86% (25,7 mio. EUR) af de godkendte ECIP-foranstaltninger kanaliseret via finansieringsinstitutter i EU. De lokale finansieringsinstitutter i ALAMEDSA tegnede sig for ECIP-godkendelser til et beløb af 2,8 mio. EUR (9%). Og godkendte foranstaltninger til et beløb af 1,3 mio. EUR (5%) kom direkte (facilitet 1) handelskamre og industrisammenslutninger til gode. Disse tal skal fortolkes med forsigtighed. Det kan således ikke konkluderes, at de beløb, der er godkendt for finansieringsinstitutter i en given EU-medlemsstat, repræsenterer den samlede ECIP-støtte til virksomheder alene fra den pågældende medlemsstat. ECIP gør det muligt for en eller flere partnere i det pågældende joint venture at indgive ansøgninger. ECIP tillader, at ansøgerne benytter et hvilket som helst finansieringsinstitut i nettet, og de er ikke begrænset til finansieringsinstitutter i deres eget land. Godkendelser vedrørende et finansieringsinstitut i ét land omfatter derfor ofte en støttemodtager (eller flere) i et andet land. Tallene viser derfor ikke den ECIP-finansiering, der kommer virksomheder fra et givet land til gode. Eksempelvis skyldes størstedelen af finansieringen via finansieringsinstitutter i Luxembourg en tysk bank (EUROPA Bank - der indgår i Dresdner Bank-koncernen) med hjemsted i dette land, der overvejende har tyske kunder.

Blandt de faktorer, der øver indflydelse på fordelingen mellem finansieringsinstitutterne og mellem de forskellige lande, kan fremhæves det omfang, hvori finansieringsinstitutterne i det enkelte land er rede til at blive medlemmer af ECIP-nettet, bankens art og den måde, hvorpå finansieringsinstitutterne fremmer instrumentet, når de er optaget i nettet. Desuden kan der nævnes følgende mere generelle faktorer vedrørende det enkelte land: tilstedeværelsen af stærke industrisammenslutninger til at udbrede informationen om ECIP i det pågældende land, tilstedeværelsen af andre lokale offentligt finansierede investeringsfremmeprogrammer og det omfang, hvori der knytter sig mere eller mindre attraktive betingelser end ECIP-betingelserne til dem, de udenlandske direkte investeringers fordeling mellem store virksomheder og små og mellemstore virksomheder samt de historiske og handelsmæssige forbindelser med de støtteberettigede ALAMEDSA-lande.

Kommissionens mål er, at så mange erhvervsvirksomheder som muligt, der foretager investeringer i et rentabelt joint venture til fremme af den økonomiske udvikling i et støtteberettiget land, bør have kendskab til den støtte, som ECIP kan tilbyde, og sættes i stand til at benytte sig af ordningen. For at føre dette mål ud i livet og formindske de ovennævnte faktorerers indvirkning gennemfører Kommissionen oplysningsvirksomhed og fremmende foranstaltninger og har taget initiativ til, at alle finansieringsinstitutterne ansøres til effektivt at fremme instrumentet overalt i EU's medlemsstater og i de støtteberettigede ALAMEDSA-lande.

2.7. Oplysningsvirksomhed og fremme af ECIP

I 1998 søgte Kommissionen ikke aktivt at øge interessen for ECIP, idet den koncentrerede sin indsats om forvaltningen af allerede indgåede kontrakter og de igangværende ansøgninger og kontrakter. Den begrænsede sin oplysningsvirksomhed til besvarelse af forespørgsler fra finansieringsinstitutter og potentielle støttemodtagere.

2.8. Facilitet 1B for privatisering og privat infrastruktur

Privatiseringen og den private deltagelse i infrastruktur er i de seneste år vokset kraftigt i takt med, at nogle udviklingslande har åbnet deres infrastruktursektorer for finansiering og forvaltning fra den private sektors side. Privatiseringen og den private deltagelse i infrastruktur kan være den eneste måde, hvorpå et udviklingsland kan imødekomme det ofte enorme behov for øget infrastruktur, der er nødvendig for at holde trit med udviklingen. Privatiseringen og den private deltagelse i infrastruktur kan føre til større effektivitet inden for opførelse og drift. Desuden kan privatiseringen og den private deltagelse i infrastruktur formindske finansierings- og forvaltningsbyrderne for de offentlige institutioner. Den kan også føre andre indirekte fordele med sig for værtslandet. Et vellykket projekt for privatisering og privat deltagelse i infrastruktur kan styrke den lokale finansielle sektor, gøre det ud for et værdifuldt demonstrationsprojekt for andre initiativer til privatisering og privat deltagelse i infrastruktur i landet eller regionen og skabe indenlandske muligheder for yderligere liberalisering.

ECIP's gavebistandsfacilitet 1B, som blev indført ved den nye ECIP-forordning, har til formål at bistå regeringer og offentlige organer i udviklingsøkonomierne i Asien, Latinamerika, Middelhavsområdet og Sydafrika med at forberede privatiseringsprojekter og private infrastrukturprojekter og forbedre deres lokale udviklingseffekter. Facilitet 1B er udviklet i erkendelse af, at projekterne for privatisering og privat deltagelse i infrastruktur er særdeles komplicerede, og at mange offentlige agenturer kun har begrænsede erfaringer med denne nye teknik, der er i rivende udvikling. Ved at yde gavebistand med hovedvægten lagt på forberedelsestrinnet søger facilitet 1B at forbedre mulighederne for en vellykket gennemførelse af det pågældende privatiseringsprojekt eller private infrastrukturprojekt, reducere omkostningskrævende overlappninger på forberedelsestrinnet og forøge mulighederne for, at det europæiske erhvervsliv kan deltage i privatiserings- og infrastrukturprocessen. Der kan via ECIP-facilitet 1B ydes gavebistand på op til 100% til støtteberettigede udgifter inden for et maksimum på 200 000 ECU pr. foranstaltning. På grundlag af Kommissionens drøftelser med kontrahenter, konsulenter, finansieringsinstitutter og regeringer udarbejdede Kommissionen i løbet af 1996 generelle retningslinjer for ECIP-facilitet 1B (disse er beskrevet i detaljer i bilag 11 i femte del).

Som følge af privatiseringsforanstaltningernes og de private infrastrukturforanstaltningers komplicerede art og politiske og økonomiske betydning og det faktum, at finansieringen består af 100% gavebistand, har Kommissionen været særlig selektiv i sin godkendelse og forvaltning af foranstaltninger under ECIP-facilitet 1B. I løbet af 1996 blev der principielt godkendt et sæt foranstaltninger (1 mio. ECU) til "forberedelse af privatisering og privat infrastruktur" i Vietnam, men der blev først indgået en forpligtelse i 1997, fordi gennemførelsen af denne foranstaltning skal suppleres og overvåges med en "Build Operate and Own"/"Build Operate and Transfer"-faglig bistand på fuld tid i Vietnam (finansieret via EUROTAPVIET-projektet under EU's budgetpost for økonomisk samarbejde med Asien). I 1997 blev der godkendt en bevilling på 1 mio. ECU som gavebistand til Filippinerne til støtte for privatiseringen af lokal vandforsyning. Endvidere blev der i princippet godkendt 200 000

ECU til 2 mindre undersøgelser vedrørende en eventuel privatisering i Brasilien, men dette blev senere opgivet.

Der er endnu ikke indgået kontrakter eller foretaget betalinger i forbindelse med nogen af disse foranstaltninger. Facilitet 1B gennemføres af en række årsager meget langsomt: i) de store multinationale selskaber, som gennemfører de fleste af disse projekter, er udelukket fra ECIP; ii) beløbet på 200 000 ECU er for lille i forhold til den likviditet, der er nødvendig i forbindelse med de fleste større privatiseringsprojekter; og iii) Kommissionen har været særlig omhyggelig med at sørge for, at den lokale "policy"-ramme og institutionelle ramme gør denne gavebistand på 100% berettiget, og denne "policy"-analyse og -dialog forsinket og komplicerer gennemførelsen.

2.9. Forbindelser med EIB og koordination med andre EF-instrumenter

Kommissionen har videreført den operationelle koordination af ECIP med andre investeringsfremmeinstrumenter, som forvaltes på EU-plan. Samarbejdet og koordinationen med Den Europæiske Investeringsbank, hvad angår foranstaltninger i Middelhavsområdet, blev fremmet af den fortsatte anvendelse af den "gentleman's agreement", som EIB og ECIP indgik i 1992. EIB har i en skrivelse til Kommissionen erklæret, at "... der nu findes en tilfredsstillende komplementaritet og ligevægt mellem ECIP's og EIB's virksomhed".

Ud over den interne og operationelle koordination inden for Kommissionens tjenestegrene vedrørende de respektive individuelle foranstaltninger, der skal finansieres via ECIP og EF's øvrige programmer for økonomisk samarbejde, undersøger Kommissionen i øjeblikket mulighederne for at træffe særlige foranstaltninger til udbredelse og udnyttelse af oplysninger, partnerlister og undersøgelser, der finansieres via ECIP-facilitet 1 og 2, gennem nettene, formidlingen og informationssystemerne i AL-INVEST's kontaktsteder, erhvervscentre for EU/Middelhavsområdet, Asien/EF-rådgivningskontorerne og de net og systemer, der forvaltes af GD XXIII og III inden for EF og andetsteds såsom BCNET og Kontoret for Virksomhedssamarbejde, med henblik på yderligere at forbedre den konkrete adgang til at nyde godt af ECIP, navnlig for små og mellemstore virksomheder.

Det er nødvendigt med en tilbundsående undersøgelse af disse forskellige instrumenter med henblik på at forstærke deres indbyrdes kohærens og komplementaritet. De fleste af de nyere programmer omfatter mere fordelagtig gavebistand med mere fleksible støttekriterier end ECIP's strenge og konservative bankmæssige approach. Der kan undgås overlapninger og opnås bedre koordination ved en detaljeret undersøgelse og sammenligning af alle disse instrumenter. En opmuntrende udvikling har været, at der er tendens til, at andre donorer og EU-politikområder kopierer ECIP-instrumentet afpasset efter de lokale behov og omstændigheder. Eksempelvis findes der nu et ACIP - Asian Community Investment Programme - med fire finansieringsfaciliteter, der har til opgave at anspore asiatiske investorer til at investere i Indien, og der er vedtaget et J.E.V. (Joint European Venture) -program med EU-finansiering til fremme af grænseoverskridende joint ventures for små og mellemstore virksomheder i EU's medlemsstater.

Tredje del

3. ECIP-FINANSIERINGERNES ØKONOMISKE VIRKNINGER

3.1. ECIP-foranstaltningernes resultater

Sammenholdt med de samlede private kapitalstrømme til udviklingslandene, som i 1998 udgjorde over 227 mia. EUR, er den årlige ECIP-finansiering på 39,75 mio. EUR (1998) fortsat beskeden. Men ECIP's fokusering på partnerskab og projektidentifikation (facilitet 1), feasibility-undersøgelser (facilitet 2) og uddannelse og forvaltning (facilitet 4) øger ECIP's finansielle spredningseffekt og orienterer ECIP mod fremme af udviklingens kvalitet og de økonomiske virkninger af de private investeringsstrømme til udviklingslandene.

Som følge af de knappe personaleressourcer, som Kommissionen har til rådighed, er den nødt til at henholde sig til finansieringsinstitutternes rapporter og støttemodtagernes slutrapporter om foranstaltningerne. De generelle overslag, der er anført nedenfor, er baseret på et detaljeret rapporteringssystem vedrørende de økonomiske virkninger, hvori der foretages en analyse af resultaterne af hver eneste ECIP-foranstaltning på grundlag af skriftlige rapporter fra støttemodtagerne. De økonomiske virkninger af ECIP vurderes af Kommissionens tjenestegrene på grundlag af de detaljerede skriftlige slutrapporter vedrørende de enkelte foranstaltninger. Indtil udgangen af 1998 er der godkendt 2 534 foranstaltninger, som har udmøntet sig i 2 193 kontrakter om ECIP-foranstaltninger. Der er modtaget 1 353 slutrapporter, og 1 312 af disse er fagligt vurderet og 1 398 finansielt revideret på det tidspunkt, hvor denne beretning udarbejdes.

På grundlag af detaljerede analyser af 1 312 af disse detaljerede slutrapporter om 1 312 individuelle ECIP-foranstaltninger anslår Kommissionen, at hver EUR, der ydes i ECIP-finansiering, er forbundet med mere end 16 EUR i investeringer i udviklingslande. Gennemførte ECIP-foranstaltninger til et beløb af 240 mio. EUR rapporteres at være forbundet med private investeringsprojekter til et beløb af ca. 3,5 mia. EUR (nærmere bestemt 3 561 mio. EUR). Mere end 34 000 EU-virksomheder og lokale firmaer har været involveret i de 2 193 foranstaltninger, hvorom der er indgået kontrakter indtil den 31.12.98. Ifølge rapporterne er der oprettet 1 362 joint ventures, og der menes at være oprettet over 42 000 jobs i disse joint ventures.

Godkendte, kontraktligt indgåede og evaluerede ECIP-foranstaltninger (1988-98)

Facilitet	Godkendt	Allerede indgåede kontrakter	Evaluerede slutrapporter
1	729	675	513
2	1 502	1 310	710
3	157	85	47
4	142	123	42
1B	4	0	0
Totals	(100%) 2 534	(87%) 2 193	(51%) 1 312

Der er en betydelig tidsforskydning mellem godkendelsen af en foranstaltning, indgåelsen af kontrakten, gennemførelsen og den skriftlige rapport. Det tager gennemsnitlig 18 måneder (facilitet 1), 24-36 måneder (facilitet 4), 3 år (facilitet 2) og op til 10 år (facilitet 3), før slutrapporten kan udarbejdes og fremlægges. Som følge deraf var 1 181 af de 2 534 foranstaltninger, der er godkendt indtil den 31.12.98, på det tidspunkt, hvor denne rapport udarbejdes, stadig i gang, hvorfor der endnu ikke foreligger nogen slutrapport for disse.

Kommissionen har været tilbageholdende i sin rapportering af de afsluttede foranstaltningers resultater. Kun hvis slutrapporten er modtaget, og der er oprettet et joint venture, medtages investeringer, deraf følgende beskæftigelse og andre udviklingsfaktorer under de rapporterede samlede virkninger. Alle andre foranstaltninger, for hvis vedkommende de endelige resultater ikke foreligger, er ikke medtaget under de data for de økonomiske virkninger, der analyseres nedenfor.

Overalt i denne beretning er ECIP's økonomiske virkninger opgjort på grundlag af de 1 312 rapporter, der er analyseret i detaljer, og derefter beregnet på grundlag af de enkelte faciliteters succesrater. Hver af tabellerne i dette kapitel har en kolonne for de faktiske resultater vedrørende de 1 312 omfattede foranstaltninger (*1 312 evaluerede rapporter*) og en anden kolonne for resultaterne (*anslået for alle 2 193 indgåede kontrakter*) vedrørende alle de 2 193 foranstaltninger, som der er indgået kontrakt for.

Bilag 5.2. indeholder mere detaljerede data vedrørende hver facilitet og en detaljeret redegørelse for den metode og analyse, der er benyttet for at nå frem til disse data.

3.2. Oprettelse af joint ventures

ECIP har på grundlag af de 1 312 afsluttede og rapporterede foranstaltninger bidraget til oprettelsen af 893 joint ventures. Hvis man baserer beregningerne på samme succesrate, vil de 2 534 foranstaltninger, der er godkendt i perioden 1988-98, føre til oprettelse af 1 362 joint ventures. Disse tals fordeling efter facilitet vises nedenfor:

Antal oprettede joint ventures (1988-98)

Facilitet	1 312 evaluerede rapporter	Overslag for alle 2 193 indgåede kontrakter
1	624	821
2	183	338
3	44	80
4	42	123
I alt	893	1 362

Arten og kvaliteten af resultaterne under de enkelte faciliteter varierer som følger:

Facilitet 1 bistår handelskamre, industrisammenslutninger og finansieringsinstitutter med samarbejdsaktiviteter. På grundlag af de 513 evaluerede slutrapporter kan det anslås, at der vil blive oprettet ca. 624 joint ventures som følge af disse 513 foranstaltninger under facilitet 1. Det kan på dette grundlag anslås, at der vil blive oprettet ca. 821 joint ventures som følge af de i alt 675 foranstaltninger under facilitet 1, som der indtil udgangen af 1998 er indgået kontrakter for. Disse tal under facilitet 1 repræsenterer de rapporterede (snarere end de

realiserede) hensigter om at oprette joint ventures. For manges vedkommende vil det tage nogle år at føre dem ud i livet. Af den grund har Kommissionen ikke medtaget fremskrivninger for den dermed forbundne investerings- eller jobskabelsesaktivitet i sine overordnede overslag over de økonomiske (investerings- og jobskabelsesmæssige) virkninger af ECIP, og overlapninger mellem facilitet 1 og de øvrige faciliteter forekommer ikke.

Rapporterede resultater for facilitet 1 (1988-98)

	Rapporterede og evaluerede foranstaltninger	Indgåede kontrakter om foranstaltninger
Antal foranstaltninger	513	675
Resultater	For rapporterede foranstaltninger	Overslag for alle indgåede kontrakter om foranstaltninger
Involverede firmaer	17 400	22 900
Resulterende joint ventures, som hævdes at være oprettet	624	821

De 513 slutrapporter vedrørende facilitet 1 viser et engagement for mere end 17 400 virksomheders vedkommende, således at det i forbindelse med de 675 godkendte foranstaltninger under facilitet 1 kan forventes, at der vil blive ydet ECIP-støtte til ca. 22 900 virksomheder. Der deltager gennemsnitlig 34 virksomheder i hver foranstaltning under facilitet 1, og omkostningerne for ECIP ved hver deltagende virksomhed udgør således 1 680 EUR i gennemsnit.

På grundlag af 710 analyserede slutrapporter kan det anslås, at facilitet 2 har en succesrate på 0,25 for oprettelse af joint ventures, eftersom 183 af 710 foranstaltninger rapporteres at have ført til joint venture. På dette grundlag kan de i alt 1 310 kontrakter, som blev indgået i 1988-98, forventes at føre til oprettelse af 338 joint ventures.

Resultater for facilitet 2 (1988-98)

	Rapporterede og evaluerede foranstaltninger	Indgåede kontrakter om foranstaltninger
Antal foranstaltninger	710	1 310
Resultater	For rapporterede foranstaltninger	Overslag for alle indgåede kontrakter om foranstaltninger
Antal resulterende joint ventures	183	338

Facilitet 3 adskiller sig stærkt fra facilitet 2 på det kontraktlige plan, da ECIP-finansieringen anvendes til oprettelsen af selve det pågældende joint venture, der skal være oprettet, for at

kontrakten kan undertegnes. Derfor er der (og skal der også være) en succesrate på næsten 100% på kontraktsplan. 91% af finansieringerne repræsenterer fuldt tegnede og betalte kapitalerhvervelser i form af egen- og lånekapital, og de resterende 9% repræsenterer de sager, hvor kontrakterne er undertegnet, og finansieringsinstituttet stadig følger procedureerne for berettiget finansiel og retlig agtpågivenhed, før den tegner sig for ECIP-midlerne i form af egen- eller lånekapital.

Facilitet 3 udviser en lav undertegnelsesrate (54%) for kontrakter efter Kommissionens principielle godkendelse. Dette er forståeligt, fordi de forskellige partnere i det pågældende joint venture og finansieringsinstituttet rent faktisk er nødt til at nå til enighed om komplicerede retlige kontrakter og at indgå forpligtelser over for det nævnte joint venture, før kontrakten under ECIP-facilitet 3 kan undertegnes, og pengene kan udbetales. Denne undertegnelses- og betalingsprocedure i to tempi er forståelig inden for udviklingsfinansiering med risikovillig kapital og afspejler Kommissionens (og finansieringsinstitutternes) tilbageholdende og omhyggelige finansforvaltning af facilitet 3, før ECIP-midlerne kommer til udbetaling.

Resultater for facilitet 3 (1988-98)

	Rapporterede og evaluerede foranstaltninger	Indgåede kontrakter om foranstaltninger
Antal foranstaltninger	47	85
Resultater	For rapporterede foranstaltninger	Overslag for alle indgåede kontrakter om foranstaltninger
Antal oprettede joint ventures	44	80

Ifølge disse tal blev 85 af 157 foranstaltninger under facilitet 3, som blev godkendt i 1988-98, gjort til genstand for fuldstændig kontraktsundertegnelse, og 80 af disse blev rent faktisk "gennemført" fuldt ud, ligesom der blev udbetalt ECIP-midler til det pågældende joint venture.

Et særlig interessant statistisk særtræk er, at en tredjedel af foranstaltningerne under facilitet 3 følger efter en forberedelsesundersøgelse og finansiering under facilitet 2.

Facilitet 4 finansierer uddannelse, forvaltning og faglig bistand til joint ventures. Da disse joint ventures nødvendigvis må være oprettede for at kunne ansøge om og modtage ECIP-midler, har den en oprettelseshyppighed for joint ventures på 100%, eftersom kontrakterne ikke kan indgås, og midlerne ikke kan udbetales, før det pågældende joint venture rent faktisk eksisterer.

Resultater for facilitet 4 (1988-98)

	Rapporterede og evaluerede foranstaltninger	Indgåede kontrakter om foranstaltninger
Antal foranstaltninger	42	123
Resultater	For rapporterede foranstaltninger	Overslag for alle indgåede kontrakter om foranstaltninger
Antal joint ventures	42	123

Den virkelige målestok for virkningerne af facilitet 4 er antallet af uddannede personer samt dens kvalitative støtte til menneskelige ressourcer og til forvaltningen af det enkelte joint venture (der henvises til afsnit 3.5).

3.3. Investeringer

De 2 193 ECIP-foranstaltninger, som der blev indgået kontrakt om i 1988-98, vil på grundlag af de skriftlige rapporter og Kommissionens tilbageholdende analyse deraf vedrøre joint venture-investeringer på 3,5 mia. EUR (nærmere bestemt 3 561 mio. EUR):

Skabelse af ECIP-investeringer, mio. EUR (1988-98)

Facilitet	1 312 evaluerede rapporter	Overslag for alle 2 193 indgåede kontrakter
1	*PM	*PM
2	mio. EUR 1506	mio. EUR 2 779
3	mio. EUR 204	mio. EUR 369
4	mio. EUR 141	mio. EUR 413
I alt	mio. EUR 1851	mio. EUR 3 561

* (NB: Kommissionen har ikke medtaget de hensigter, der kan udledes af møder vedrørende facilitet 1, i disse totalsummer).

Da resultaterne af facilitet 1 med hensyn til oprettelse af joint ventures altid registreres nogen tid efter foranstaltningens afslutning og slutrapportens udarbejdelse, indeholder Kommissionens arkiver kun oplysninger om tilsigtede fremtidige investeringer, og Kommissionen er derfor tilbageholdende med at angive nogen "investeringskabelseseffekt" af facilitet 1. Mange af de 624 rapporterede joint ventures under facilitet 1 repræsenterer imidlertid givetvis en betydelig ekstra investeringseffekt, som kan tillægges de ovennævnte totalsummer.

Kun investeringseffekterne af facilitet 2, 3 og 4 drøftes her. Ud af de 1 312 analyserede aktionsspecifikke rapporter rapporterede 269 oprettede joint ventures om investeringer på sammenlagt 1 851 mio. EUR. For alle de 1 518 foranstaltninger, for hvis vedkommende der var indgået kontrakt (facilitet 2, 3 og 4), anslås 541 joint ventures at være i færd med at gennemføre samlede investeringer på 3 561 mio. EUR.

De samlede gennemsnitlige investeringer pr. vellykket ECIP-joint venture andrager 6,5 mio. EUR. 95% af alle ECIP's vellykkede joint ventures omfatter samlede investeringer på mindre end 27 mio. EUR hver og kan derfor betragtes som små og mellemstore virksomheder i henhold til den relevante definition deraf:

Samlede investeringer i ECIP-støttede joint ventures

	Investering på mindre end 5 mio. EUR	Investering på 5-27 mio. EUR	Investering på mere end 27 mio. EUR
% af samlet antal joint ventures	70 %	25 %	5 %

Der er beregnet en finansiering/investering-multiplikator på 16 for ECIP, som viser forholdet mellem alle de ECIP-finansieringer, der er godkendt og fastlagt kontraktligt under samtlige faciliteter, og de investeringer, der er frembragt via vellykkede joint ventures i kraft af alle faciliteter (ekskl. tilbagebetalinger).

Facilitet 2 har en finansiering/investering-multiplikator på 19, der kan tilskrives en kombination af en succesrate på 0,25, gennemsnitlige ECIP-omkostninger på 115 000 EUR pr. foranstaltning (1988-1998) og et gennemsnit på 8,2 mio. EUR pr. vellykket joint venture under facilitet 2. Denne multiplikator på 19 omfatter ikke tilbagebetalinger til EF-budgettet. Hvis tilbagebetalinger af lån i forbindelse med vellykkede foranstaltninger under facilitet 2 fratrækkes de nettomidler, der bringes til veje via ECIP, vokser finansiering/investering-multiplikatoren for facilitet 2 fra 19 til 27.

Facilitet 3 med en gennemsnitlig ECIP-finansiering på 330 000 EUR (1988-1998) har en finansiering/investering-multiplikator på 14. Denne facilitet kræver i almindelighed en større ECIP-finansiering pr. foranstaltning. Den deraf følgende multiplikator korrigeres i opadgående retning, fordi alle foranstaltninger under facilitet 3, hvorom der indgås kontrakter, er vellykkede i den forstand, at det pågældende joint venture er oprettet. En mere repræsentativ multiplikator bør imidlertid også tage hensyn til tilbagebetalingerne. De 13 foranstaltninger, der er afsluttet og tilbagebetalt til dato, har ført til en tilbagebetalingssats på 101%, hvilket på lang sigt giver en potentielt signifikant positiv multiplikatorberegning (efter tilbagebetaling), fordi facilitet 3 til dato har givet et lille overskud på EF-budgettet (der henvises til følgende afsnit).

Facilitet 4 har gennemsnitlige ECIP-omkostninger pr. foranstaltning på 131 000 EUR (1988-1998). Desuden knytter der sig lavere gennemsnitlige samlede investeringer pr. joint venture (2,8 mio. EUR) til facilitet 4, der overvejende er rettet mod små og mellemstore virksomheder, hvilket skyldes de betingelser, der er fastlagt i ECIP-forordningen.

3.4. Analyse af foranstaltningerne under facilitet 3

Den egen- og lånekapital, der udbetales under ECIP-facilitet 3, er særlig repræsentativ for ECIP's resultater, da hver eneste støttet foranstaltning vedrører et joint venture, der er oprettet i marken. Dette afsnit indeholder mere detaljerede oplysninger derom.

Kommissionens tilbageholdende finansforvaltning er ensbetydende med, at kun ca. en tredjedel af de modtagne ansøgninger med tiden fører til en kontrakt og en udbetaling. 157 (68%) af de 230 modtagne ansøgninger er godkendt til finansiering, og kun 80 (ca. halvdelen) af disse fører til en kontrakt og en udbetaling. Denne tabsfrekvens er af følgende tre årsager fuldt acceptabel: i) de forskellige medinvestorer (partnere i EU, lokale partnere og finansieringsinstitutter) skal alle fremlægge konkret dokumentation for deres tilsagn om likviditet, ii) den retlige dokumentation er udgiftskrævende og ofte vanskelig at nå til enighed om, og iii) Kommissionen og finansieringsinstitutterne er særlig påpasselige med hensyn til opfyldelsen af alle tekniske, økonomiske, retlige og finansielle krav i forbindelse med foranstaltninger under facilitet 3. Der er ikke noget at sige til, at undertegnelses- og udbetalingsraten for udviklingsforanstaltninger baseret på risikovillig kapital er lav.

De fleste (80%) af ECIP's finansieringer under facilitet 3 gennemføres af selskaberne for udviklingsfinansiering i EU's medlemsstater, der er organiseret i EDFI (European Development Finance Institutions). 19 af ECIP's finansieringsinstitutter har foretaget finansieringer under facilitet 3. 8 af disse finansieringsinstitutter er medlemmer af EDFI (European Development Finance Institutions), 5 er institutioner for udviklingsfinansiering uden for EU og 6 er europæiske forretningsbanker.

Disse foranstaltningers geografiske fordeling er vist nedenfor:

Gennemførte projekter under facilitet 3 fordelt efter land

Land	Antal projekter
Kina	13
Mexico	11
Sydafrika	10
Argentina	7
Marokko	6
Thailand	5
Tyrkiet	5
Indien	4
Brasilien	3
Sri Lanka	3
Egypten	2
Indonesien	2
Tunesien	2
Uruguay	2
Bangladesh	1
Bolivia	1
Cambodja	1
Chile	1
El Salvador	1
Maldiverne	1
Malta	1
Peru	1
Venezuela	1
Algeriet	1
I alt:	85

Den gennemsnitlige tidsforskydning fra kontraktens undertegnelse og udbetalingen til afslutningen og tilbagebetalingen er på 7½ år. Pr. 31.12.1998 var der derfor kun afsluttet og tilbagebetalt følgende 13 finansieringer under facilitet 3:

Tilbagebetalte projekter under facilitet 3, ultimo 1998

Joint venture-projekt	EUR Udbetalt beløb	EUR Tilbagebetalt beløb	Gevinst/tab	% tilbagebetalt/udbetalt
Mejeriproduktion i Mexico	350 000,00	420 000,00	+70 000,00	120,00%
Plastproduktion i Bolivia	215 000,00	211 678,00	-3 322,00	98,45%
Hoteltjenesteydelser i Thailand	254 983,00	258 725,00	+3 742,00	101,47%
Fremstilling af værktøjsmaskiner i Tyrkiet	500 000,00	500 000,00	0,00	100,00%
Hotelgruppe i Egypten	562 052,00	1 082 187,00	+520 135,00	192,54%
Fødevarerproduktion i Marokko	144 000,00	4 350,00	-139 650,00	3,02%
Vindenergi i Argentina	120 000,00	156 617,00	+36 617,00	130,51%
Godshåndtering og -service i Indien	316 700,00		-316 700,00	0,00%
Kødproduktion i Mexico	1 000 000,00	282 912,00	-717 088,00	28,29%
Ægproduktion i Tyrkiet	264 831,00	101 759,00	-163 072,00	38,42%
Fremstilling af industriprodukter i Mexico	156 152,00	184 459,00	+28 307,00	118,13%
Fødevarerproduktion i Kina	551 161,00	646 157,00	+94 996,00	117,24%
Betalingsmotorvej i Argentina	800 000,00	1 445 291,00	+645 291,00	180,66%
I alt	5 234 879,00	5 294 135,00	59 256,00	101,13%

Denne tabel viser, hvor forskellige disse projekter er med hensyn til art, beliggenhed og finansielle resultater. En så lille stikprøve har ikke nogen statistisk gyldighed, som kan føre til generaliseringer. Alligevel er projekternes tilbagebetalingsprofiler et godt udtryk for de stærkt uensartede finansielle resultater, der spænder fra overskud på 80-90% til fuldstændige tab.

Virkningerne i form af ekstrainvesteringer er også stærkt uensartede. Mange af foranstaltningerne er afsluttet med tab, medens andre er særdeles succesrige og har frembragt langt større investeringer, end det oprindeligt blev forventet. Alt i alt (for den lille gruppe på 13 projekter) er disse finansieringer på 5,2 mio. EUR under facilitet 3 fuldstændig tilbagebetalt med et overskud på 1%, og der knytter sig bekræftede igangværende investeringsprojekter til et beløb af mere end 150 mio. EUR til dem. Selv om denne lille stikprøve ikke bør ekstrapoleres til at omfatte hele ECIP, er den retningsgivende og positiv.

3.5. Beskæftigelse og uddannelse

Ifølge de specifikke slutrapporter, der allerede er modtaget vedrørende de 269 joint ventures, der er oprettet under facilitet 2, 3 og 4, er der oprettet 21 400 nye stillinger. På dette grundlag ventes de 541 joint ventures, der forventes at være oprettet, når alle foranstaltninger under facilitet 2, 3 og 4 er afsluttet, at have skabt ca. 42 400 nye jobs.

Beskæftigelse (1988-98), antal nye stillinger

Facilitet	1 312 rapporter	Anslået tal for 2 193 indgåede kontrakter om foranstaltninger
1	PM*	PM*
2	15 500	28 600
3	3 100	5 600
4	2 800	8 200
I alt	21 400	42 400

* (Der er ikke udarbejdet noget overslag over jobskabelsen under facilitet 1).

Det gennemsnitlige joint venture, der oprettes ved hjælp af ECIP-støtte, får rundt regnet 80 ansatte. 92% af de allerede oprettede joint ventures beskæftiger mindre end 250 personer og kan derfor klassificeres som små og mellemstore virksomheder:

Antal beskæftigede pr. oprettet joint venture

	Mindre end 10	10-50	51-250	Mere end 250
% af oprettede joint ventures	7 %	40 %	45 %	8 %

Under facilitet 4 rapporteres der ud over den ydede forvaltning og faglige bistand om afsluttet eller igangværende ECIP-finansieret uddannelse til 2 200 ansatte.

3.6. Andre udviklingsfaktorer (miljø, teknologioverførsel)

Kommissionen vurderer de miljømæssige virkninger og risici i forbindelse med hver enkelt ECIP-foranstaltning, før den godkender den enkelte foranstaltning. Det blev i forbindelse med 8% af godkendelserne under facilitet 2 krævet, at den dertil hørende feasibility-undersøgelse skulle omfatte en miljøvurdering, som kunne kortlægge, angribe og formindske risiciene. 12% af foranstaltningerne blev anset for at have en betydelig potentiel positiv indvirkning på miljøet (i form af renere produktionsanlæg baseret på dieselmotorer, et projekt for vindenergi eller lignende). 80% af foranstaltningerne blev anset for at have en acceptabel indvirkning på miljøet og indebære en acceptabel miljørisiko.

95% af de ECIP-støttede foranstaltninger, der førte til oprettelse af joint ventures, udviser positive elementer af overførsel af knowhow til gavn for begge partnere i virksomheden. Samtlige ECIP-foranstaltninger omfatter en eller anden form for udveksling af teknologi og knowhow. 5% af de godkendte tilfælde vedrører projekter med egnede teknologier såsom håndværk eller håndværkslignende produktionsanlæg baseret på lokale ressourcer.

3.7. Vurdering og opfølgning af ECIP-foranstaltninger

ECIP er et decentralt program uden direkte kontraktlig kontakt mellem de endelige støttemodtagere og Kommissionens tjenestegrene og med standardiserede skriftlige rapporteringsprocedurer vedrørende de projekter, der gennemføres af finansieringsinstitutterne. Kommissionens konsekvensanalyse baseres på en efterfølgende skriftlig rapport, den såkaldte slutrapport, som hver enkelt støttemodtager skal indsende via sit finansieringsinstitut, og som dette vurderer og kommenterer, før den sidste udbetaling til støttemodtageren finder sted. I takt med, at ECIP-instrumentet har fået sin endelige udformning, og der i 1997 og 1998 har stået stadig flere slutrapporter til rådighed, har Kommissionen gennemført et program for otte inspektioner i marken foretaget af uafhængige konsulenter (der henvises til afsnit 3.8). Desuden omfatter den uafhængige evaluering, der er fastsat i artikel 10, stk. 2, i ECIP-forordningen, inspektion og uafhængig rapportering af alle disse resultater. På det tidspunkt, hvor denne beretning udarbejdes (september 1999), afventes denne evaluering stadig, efter at kontrakten i februar 1999 var indgået med Deloitte S.A. (der henvises til afsnit 3.9).

3.8. Projektinspektioner i otte ECIP-lande

Kommissionen afsluttede i løbet af 1998 sit program for strenge inspektioner i marken af ECIP-projekterne i otte støtteberettigede lande. De otte lande blev valgt for at sikre en repræsentativ stikprøve fra alle fire kontinenter og en bred vifte af landetyper og udviklingsniveauer. Landene Chile, Kina, Indonesien, Indien, Marokko, Mexico, Tunesien og Sydafrika tegner sig tilsammen for mere end halvdelen af alle de ECIP-foranstaltninger, hvorom der er ansøgt, og som er godkendt og gennemført og derfor allerede udgør en stor og repræsentativ stikprøve. Opgavebeskrivelserne for disse 8 separate undersøgelser (der henvises til bilag 5.3) var identiske for at gøre det muligt at sikre tværgående sammenligninger og aggregere de opnåede resultater for at sammenligne dem med ECIP-forordningens målsætninger.

I overensstemmelse med EF's standardprocedurer for indkøb og proceduren for rammekontrakter blev der indgået kontrakt med otte individuelle konsulenter om gennemførelse af otte undersøgelser til et samlet beløb af 355 100 EUR (svarende til gennemsnitlig 44 875 EUR pr. kontrakt/undersøgelse). Disse kontrakter blev i overensstemmelse med artikel 10 i ECIP-forordningen finansieret over ECIP-budgettet. I betragtning af, at disse konsulenter reviderede 1 132 individuelle godkendte foranstaltninger, må omkostningerne ved arbejdet - 312 EUR pr. foranstaltning - siges at være minimale. De aflagde også besøg hos og talte med mange ECIP-støttemodtagere, finansieringsinstitutter, embedsmænd og handelskamre. Disse konsulenter aflagde besøg hos 93 af ECIP's vellykkede joint venture-investeringer, og der blev fremlagt detaljerede individuelle rapporter om disse 93 investeringer, der bekræfter de skriftlige slutrapporter, som Kommissionen allerede er i besiddelse af. Kommissionen overvågede 20 af disse projektbesøg som en stikprøvekontrol med arbejdets udførelse.

Disse otte landeinspektioner blev således benyttet til at efterprøve og bekræfte de faktiske forhold i marken, for så vidt angår mere end halvdelen af de økonomiske ECIP-resultater, der er omhandlet i denne beretning. Alle disse detaljerede resultater i marken er stillet til rådighed for de uafhængige konsulenter, der evaluerer ECIP, og hvis henstillinger vedrørende ECIP's fremtid ventes før udgangen af 1999. De lande- og projektspecifikke undersøgelser erstatter ikke den formelle "evaluering" af ECIP, der er fastsat i artikel 10, stk. 2, i forordningen, og som blev indledt i 1998 (se nedenfor).

3.9. Den uafhængige evaluering

Rådets ECIP-forordning 213/96 af 6.2.96 indeholder i artikel 10, stk. 2, en bestemmelse om, at Kommissionen skal forelægge Europa-Parlamentet og Rådet resultaterne af en uafhængig evaluering af instrumentet, og at der i rapporten skal gives en vurdering af gennemførelsen af principperne om god finansforvaltning, økonomi og en costbenefit-analyse af instrumentet.

I overensstemmelse dermed indledte Kommissionens tjenestegrene i maj 1998 en procedure med internationalt udbud vedrørende denne undersøgelse. Udbuddet blev offentliggjort i september 1998, tildelingen fandt sted i december, og kontrakten med Deloitte S.A. blev undertegnet i februar 1999.

Den fulde opgavebeskrivelse vedrørende denne undersøgelseskontrakt er gengivet i bilag 5.4. til denne beretning. Kort fortalt skal konsulenten beskrive og vurdere, i hvilken udstrækning den enkelte ECIP-facilitet og instrumentet som helhed siden 1988 har ført de i ECIP-forordningen fastsatte mål ud i livet, navnlig hvad angår de samlede investeringer, som har

nydt fremme, antallet af oprettede joint ventures og stillinger samt de bidrag til udviklingen, som er opregnet for ALAMEDSA-landene i artikel 6, stk. 2, i ECIP-forordningen.

Desuden skal konsulenten:

- foretage et kvantitativt overslag over den finansielle multiplikatoreffekt af ECIP-nettofinansieringerne med hensyn til foretagne investeringer og gennemsnitsomkostningerne ved disse investeringer pr. joint venture og pr. oprettet stilling
- foretage en vurdering af foranstaltningerne i tilknytning til instrumentet, navnlig analysere kriterierne og procedurerne for den forudgående vurdering og tildeling af ECIP-finansiering og for opfølgningen og den efterfølgende rapportering og evaluering i tilknytning til disse foranstaltninger
- afgive henstillinger til forbedring af disse systemer, herunder forslag til kriterier og procedurer, bl.a. vedrørende de perioder, der er nødvendige til opfølgning og rapportering
- beskrive og vurdere, hvorledes ECIP's procedurer og Kommissionens tjenestegrenes finansielle og kontraktlige procedurer passer sammen med de krav, som et brugerorienteret investeringsfremmeinstrument for private virksomheder stiller
- beskrive, hvilke virkninger Kommissionens procedurer til fremme af sund og effektiv forvaltning (SEM 2000), der blev taget initiativ til i 1996, har haft på de ovenfor angivne forhold
- beskrive og vurdere ECIP's rolle og koordination med andre EU-instrumenter med beslægtede formål
- fremsætte forslag til løsning af konstaterede problemer.

Deloitte ventes at ville fremlægge rapporten i begyndelsen af 2000, og den vil blive oversendt til Europa-Parlamentet og Rådet, efter at Kommissionen har godkendt den.

Fjerde del

4. FINANSFORVALTNING

4.1. Sund og effektiv finansforvaltning

Inden for rammerne af sit program til sikring af sund og effektiv forvaltning (SEM 2000) vedblev Kommissionen i 1998 med at foretage de vigtige forbedringer af sin kapacitet på områderne finansforvaltning og revision, som i 1994 var foreslået Rådet og Europa-Parlamentet, og som blev godkendt som en del af Rådets nye ECIP-forordning nr. 213/96 af 29. januar 1996. Der var tale om følgende foranstaltninger:

- en uafhængig finansiel revision
- forholdsregler mod svig og
- et kontor for faglig bistand

som fastsat i artikel 10, stk. 3 og 4, i ECIP-forordningen (der henvises til bilag 11).

Det var fra starten meningen, at forvaltningen af ECIP skulle være så "erhvervsvenlig" som muligt: hurtige afgørelser, gennemsigtighed, fleksibilitet, hurtig betaling. Denne approach, der var karakteristisk for ECIP, gav ordningen et godt omdømme blandt finansieringsinstitutterne og blev anvendt indtil 1996. Siden da er forvaltningen af ECIP af følgende tre årsager gradvis blevet mere bureaukratisk og tung:

- da ECIP-ordningen navnlig henvender sig til små og mellemstore virksomheder, er den meget "arbejdskraftintensiv", og den kraftige vækst i antallet af projekter stod i skarp kontrast til de knappe personaleresourcer i Kommissionen til forvaltning deraf. Denne personalemangel blev gradvis, men også kun delvis, afhjulpet ved oprettelse af et kontor for faglig bistand (1997) og derefter et kontor for finansiel bistand (1999)
- skærpelsen af Kommissionens finansielle procedurer, efter at Revisionsretten havde fremsat en række bemærkninger, førte på den ene side til forsinkelser af procedurerne (afgørelserne skal træffes af den samlede Kommission efter skriftlig procedure i stedet for bemyndigelse) og på den anden side til adskillelse af de faglige funktioner (GD IB) og de finansielle funktioner (Relex-fællestjenesten) navnlig som følge af SEM 2000 (1996), selv om der ikke stod tilstrækkeligt kvalificeret personale til rådighed, navnlig i den finansielle sektor
- når løbetiden for et lån (facilitet 2), der i henhold til ECIP-forordningen er fastsat til 5 år, udløber, skal finansieringsinstituttet i henhold til sin kontrakt med Kommissionen opkræve midlerne på Kommissionens vegne. Disse opkrævninger udgør således en del af rutinen i forbindelse med ECIP's finansielle aktiviteter. Alligevel kræver disse finansielle afslutninger og opkrævninger et omfattende præcist og omhyggeligt administrativt arbejde, hvortil der ikke har stået tilstrækkeligt personale til rådighed. På trods af dette forhold var der ved udgangen af 1999 foretaget finansiel revision af 1 398 individuelle dossiers.

Disse problemer havde to konsekvenser:

- a) Der blev kumuleret store ubetalte midler, hvis afvikling Kommissionens tjenestegrene besluttede at opprioritere, og som antagelig i vid udstrækning vil være bragt ud af verden ved udgangen af 1999. I mellemtiden er ECIP på trods af de fortsat eksisterende finansieringsbehov stillet i bero med hensyn til nye aktiviteter i 1999. Kommissionens tjenestegrene har besluttet, at den eneste prioriterede opgave for de finansielle tjenester i 1999 skal være en finansiell afslutning af eksisterende ECIP-kontraktsdossiers og tilbagesøgning af uudnyttede og tilbagebetalte ECIP-midler.
- b) Der er konstateret tegn på voksende utilfredshed blandt finansieringsinstitutter og virksomheder med forsinkelserne på områderne afgørelser, kontrakter og betalinger.

4.2. Uafhængig finansiell revision

I løbet af 1998 blev "..... den uafhængige finansielle revision af finansieringsinstitutterne og af modtagerorganisationerne under facilitet nr. 1 med hensyn til de ECIP-midler, som disse har modtaget" (artikel 10, stk. 3, i ECIP-forordning 213/96), pr. 31.12.96 foretaget af Coopers & Lybrand Reviseurs d'Entreprises (Belgien). Derefter fremlagde Price Waterhouse Coopers (successor for Coopers & Lybrand) i 1998 og begyndelsen af 1999 oplysninger om revisionssituationen for ECIP-regnskaberne pr. 31.12.1997. Kontrakten med Coopers & Lybrand (efterfulgt af Price Waterhouse Coopers) var indgået efter afholdelse af offentligt internationalt udbud i henhold til Rådets direktiv 92/50/EF af 18. juni 1992 om samordning af fremgangsmåderne ved indgåelse af offentlige tjenesteydelsesaftaler. Kontrakten omfatter følgende elementer: i) kontrolbesøg og specifikke revisionsrapporter vedrørende ECIP-regnskaberne for ECIP-finansieringsinstitutter og støttemodtagere under facilitet 1 hjemmehørende i EU- og ALAMEDSA-stater og ii) en samlet revisionsrapport; dette arbejde er udført. Der er derved foretaget to uafhængige finansielle revisioner af de kontraktlige og finansielle opgørelser vedrørende ECIP-foranstaltninger, og der er foretaget finansiell revision af 1 398 individuelle regnskaber vedrørende foranstaltninger.

4.3. Forholdsregler mod svig

I henhold til artikel 10, stk. 3, i den nye ECIP-forordning kræves det, at Kommissionen sikrer, at "rammebestemmelserne og de særlige finansieringsaftaler indeholder særlige bestemmelser om bekæmpelse af svig, navnlig om en mekanisme for tilbagesøgning af forskud, der ikke findes fuldt berettigede ved en sådan revision", ved at lade alle ECIP-kontrakter indeholde strenge bestemmelser herom (se den fulde ordlyd i bilag 5.10).

4.4. Kontorer for faglig og finansiell bistand

I henhold til artikel 10, stk. 4, i ECIP-forordningen (213/96) afholdt Kommissionen i 1998 offentlige internationale udbud (i overensstemmelse med Rådets direktiv 92/50/EF), og efter et yderligere udbud (i overensstemmelse med artikel 11, stk. 3, i Rådets direktiv 92/50/EF) blev der i juli 1997 indgået en kontrakt med GOPA-Consultants (D) til et samlet beløb af 1 167 920 EUR for et i tolv måneder (fra 1. august 1997 til 1. august 1998) virksomt kontor for faglig bistand. For at sikre kontinuitet i ECIP-tilbuddet blev denne kontrakt med GOPA (D) efter afholdelse af et yderligere offentligt internationalt udbud videreført i seks måneder fra 1. august 1998 til 31. januar 1999 mod betaling af et beløb på 787 434 EUR. På det tidspunkt, hvor denne beretning udarbejdes, fungerer Kontoret for Faglig Bistand under ledelse af GOPA (D) stadigvæk og yder et stort bidrag til den forbedrede forvaltning af ECIP.

De opgaver, som dette kontor for faglig bistand udfører, kan resumeres (ikke-udtømmende) som følger:

- Det behandler alle anmodninger fra offentligheden om oplysninger om ECIP, navnlig ved fremsendelse af ECIP-informationsmateriale.
- Det evaluerer og behandler ansøgninger om ECIP-finansiering.
- Det opfølger og forvalter alle sager på et kontinuerligt grundlag.
- Det fører korrekte og ajourførte filer om alle afsluttede, igangværende og fremtidige ECIP-foranstaltninger.
- Det fører komplette regnskaber over alle forpligtelser, kontrakter, betalinger, tilbagebetalinger og forfaldstidspunkter og fremlægger hvert halve år en balance og en resultatopgørelse for ECIP afstemt med Kommissionens SINCOM-regnskaber eller lignende.
- Det fører og ajourfører edb-oversigter over ECIP-transaktioner med henblik på at sikre, at den korrekte forvaltningsmæssige information står til rådighed til rette tid.

I januar 1999 besluttede Kommissionen i fuld overensstemmelse med retningslinjerne i SEM 2000 (sund og effektiv forvaltning) at fordele disse opgaver for Kontoret for Faglig Bistand mellem a) et fagligt kontor (der stadig forvaltes af GOPA i overensstemmelse med det oprindelige udbud) og b) et separat kontor for finansiel bistand, der med virkning fra 1. februar 1999 forvaltes af PB Auditores (ES), også på grundlag af et internationalt udbud. I overensstemmelse dermed overtog PB Auditores med virkning fra 1. februar 1999 de finansielle forvaltningsopgaver. I overensstemmelse med anmærkningerne til budgetpost B7-872 blev der ved Kommissionens afgørelse af 29. januar 1999 afsat 1 590 000 EUR til dækning af disse udgifter i 1999.

De to kontorer for bistand leverer disse tjenesteydelser under Kommissionens tjenestegrenes kontrol, og Kommissionen tager kontrol- og undertegnelsesforbehold med hensyn til alle afgørelser om finansiering, kontrakter, forpligtelser og betalinger.

4.5. Budgetmæssige tildelinger

De budgetmæssige tildelinger til ECIP for 1998 på budgetpost B7-8720 var følgende:

ECIP's forbrug af 1998-bevillinger på budgetpost B7-8720

	MIO. EUR	%
Oprindeligt disponible forpligtelsesbevillinger	50,0	100,00%
+ Bevillinger til "genanvendelse"	+2,6	+5,20%
Disponible bevillinger til forpligtelser i alt	52,6	105,20%
Indgåede forpligtelser i alt	28,4	56,80%
Disponible betalingsbevillinger	45,0	100,00%
Betalingstilsagn	22,0	48,89%

I slutningen af 1998 godkendte Kommissionen principielt foranstaltninger til et samlet beløb af 4,2 mio. EUR, men den tilsvarende budgetmæssige forpligtelse blev fremført til 1999 med henblik på formel godkendelse og forpligtelse via ECIP's 1999-bevillinger på budgetpost B7-8720.